CEREMONIJAŁ

PRZYJMOWANIA ŻYWOTA ZAKONNEGO

REGUŁY ŚWIĘTEGO OJCA AUGUSTYNA

BISKUPA HIPPONY

I WYBORNEGO DOKTORA ŚWIĘTEGO KOŚCIOŁA

W KLASZTORZE PANIEN AUGUSTYANEK

W KRAKOWIE.

„Omnia autem honeste, et secundum ordinem fiant.“

„A wszystko niech się dzieje uczciwie, i według porządku.“
I. do Korynt. r. XIV w. 40.

KRAKÓW.
NAKŁADEM ZGROMADZENIA PANIEN AUGUSTYANEK.
W DRUKARNI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
pod zarządem Konst. Mańkowskiego.
1872.

Rękopis pod tytułem: „**Ceremoniał przyjmowania żywota zakonnego reguły św. Ojca Augustyna,**“ i t. d. z uwagą przeczytałem, a nie znalazłszy w nim nic przeciwnego wierze i moralności katolickiéj, godnym go druku być sądzę.

Kraków dnia 21. Maja 1872.

Ks. Waleryan Serwatowski,
Dziekan Koll. i Paraf. WW. Święt.,
Cenzor ksiąg duchownych.

IMPRIMATUR.

ANTONIUS
(L. S.) EPISCOPUS AMATHUNTINUS
ET VICARIUS APOSTOLICUS CRACOV.

PRZEDMOWA

DO

Wielebnéj w Chrystusie Siostry Przełożonéj

ANTONINY COFAŁKI

I CAŁEGO ZGROMADZENIA CZCIGODNYCH SIÓSTR

PANIEN AUGUSTYANEK.

Czyniąc zadosyć powinności naszéj, a zarazem spełniając i życzenia Wasze, Wielebne Siostry, zebraliśmy w jednę całość obrzędy i świątobliwe zwyczaje, jakie się przy przyjmowaniu żywota Waszego zakonnego i obiorze Przełożonéj klasztoru odnośnie do ustaw naszych zachowują. Umieściwszy zaś na czele tego zbioru dyplom z roku 1666 Najprzewielebniejszego Ojca Magistra Piotra Lanfranka z Ankony, generała całego zakonu augustyańskiego, stanowiący dzisiaj jedyną Waszą erekcyą, a w końcu tegoż dodawszy Akt dokonanego dnia 31 Marca 1872 r. obrzędu przyjęcia welonów czarnych, nadaliśmy całemu zbiorowi tytuł: „Ceremoniał przyjmowania żywota zakonnego Reguły świętego Ojca Augustyna biskupa Hippony i wybornego Doktora świętego Kościoła, w klasztorze PP. Augustyanek w Krakowie.“ Takim sposobem powstały „Ceremoniał“ jako dowód miłości ojcowskiej i braterskiéj składam w ręce Wasze, Wielebne Siostry, w dniu dzisiejszym tak dla Nas uroczystym, bo w dniu świętéj Moniki, Téj podwójnéj Matki św. Augustyna Ojca i Patryarchy zakonu naszego, któréj zasługi położone w nawróceniu syna, tak

pięknie nam Antyfony dzisiejszéj uroczystości opisują: „Augustyna wielce pobożna matka, którego pierwéj co do ciała porodziła światu z wnętrzności serca, potém obfitością wylanych łez odrodziła Chrystusowi.“ I znowu: „Płakała rzewnemi łzami, aby nawiedził Bóg jéj syna, zstępując z wysokości oświecił Tego, który w ciemności i cieniu śmierci siedział. Wejrzał Pan na pokorę służebnicy Swojéj, któréj Syna przyjął i napełnił darami. Błogosławioną mnie nazwą wszystkie narody, albowiem uczynił mi wielkie rzeczy Ten, który jest mocny; gdyż synowi memu rzekł: „Weź, czytaj! Weź, czytaj!“

Weźcież tedy i Wy, Wielebne Siostry, Ceremoniał niniejszy i czytajcie. Czytajcie przynajmniéj dwa razy do roku Dyplom Ojca generała i Akt nadania welonów czarnych, boć tam macie wzmiankę o początku Waszego klasztoru, o obowiązkach i przywilejach Waszych. Obrzędy zaś: obłóczyn, professyi zakonnéj, ponawiania ślubów, Jubilacyi i odbywania kapituły elekcyjnéj odczytujcie pilnie przed każdym mającym się odbyć tego rodzaju Aktem, gdyż Ceremonijał niniejszy posłuży tak Wam jak i kapłanowi za podręcznik we wszystkich wzmiankowanych okolicznościach. Wskaże on Wam nadto doniosłość ustaw naszych i wzbudzi myśli i uczucia religijne, iż wszystko dzieje się uczciwie i według porządku w zakonie świętym.

Przyjmijcież tedy Wielebne Siostry mały ten darek duchowny od ojca i brata Waszego zakonnego, który miłując Was w Bogu i zakonie jako swe córki i siostry, życzy Wam z całego serca i błogosławieństwa Pańskiego i pomnożenia w świętym duchu zakonnym.

Pisałem w klasztorze XX. Augustyanów Krakowskich w dzień świętéj Moniki matki świętego Augustyna Ojca i Patryarchy zakonu naszego dnia 4 Maja 1872 r.

Ks. Zygmunt Wołek
KOMISARZ JENERALSKI
Klasztorów Augustyańskich.

I.

DYPLOM

Najprzewielebniejszego Ojca Magistra Piotra

LANFRANKA

GENERAŁA CAŁEGO ZAKONU AUGUSTYAŃSKIEGO

przechowany w Archiwum klasztornėm, którym Tenże generał zatwierdza założenie klasztoru PP. Augustyanek na Kazimierzu przy Krakowie, brzmi jak następuje:

MAGISTER FRATER PETRUS LANFRANCONIUS

ANCONITANUS, TOTIUS ORDIN. FRATRUM EREMITARUM S. P. AUGUSTINI PRIOR GENERALIS.

Dilectae ac Vener. in Christo Filiae Victoriae Trojanowska, Conventus Sanctimonialium Nostrarum Cracoviensium Priorissae, Caeterisque Consororibus Suis Salutem.

Dilecta in Christo Filia. Ad Aures nostras pervenit, exponente Nobis Nomine Tuo, et Nomine Consororum Tuarum Reverendo Patre Magistro Honorato Gurny Provinciae Poloniae Provinciali, quod anno 1655 et 56 grassante Hoste, praesertim Sveio intra fines Regni Polcniae, in Communi Civitatis Regiae Cracoviensis depopulatione, Conventus quoque Vester in eadem Civitate ad Sanctam Catharinam in Casimiria erectus et fundatus Anno Domini 1565 a R. P. Simone Mnissevio Sac. Th. Doc. ac Serenissimorum Ferdinandi Austriaci Romanorum, Sigismundi ac Stephani Poloniae Regum Concionatore, per eosdem Sveios fuerit hostili direptione vastatus, et praeter alia detrimenta eidem illata, Vestrae Fundationes, Approbationes, Privilegia, Scripturae super introductione vestra Consen-

sus et rescriptum, deperdita sunt, ita ut nunc temporis nulla habeatur in Archivio vestro Originis Vestrae Memoria, vestrae omnium Introductionis in Monasterium nulla notitia. Privilegia et gratiae nesciantur, quibus uti et gaudere Vos fecit. Quod cum ita sit, et Vestra Nobis desideria supplicationesque per praefatum Patrem Magistrum Honoratum innotescere fuistis, eo nimium tendere, ut praedictorum Privilegiorum amissionem, caeterarumque ab Antecessoribus nostris Indultorum et concessorum Vobis nova Nos Gratia suppleamus, petitionem Vestram utpote piam et aequitati conformem approbantes, consilio Adm. RR. PP. qui Nobis assistunt, Vos et Conventum Vestrum benigno prosequi favore decernimus, sicuti de facto prosequimur, Introductionem Vestram, Privilegia, Inscriptiones, Exemptiones, favores, possessiones tam modo habitas, quam deinceps habendas, stabiliendo, ratificando et approbando. Volentes omnibus Vos omnino gaudere privilegiis, Antelationibus, Exemptionibus, gratiis, quibus caeterae Sanctimoniales nostrae in omnibus Provinciis Nostri Ordinis gaudent et fruuntur, ita ut Directio Vestrum non nisi ad Nos, et ad Provincialem Vestrum respective in absentia ejus ad Priorem localem pertinere debeat. Priorissam Vestram sicut penes immediatam supra Vos auctoritatem conservamus, atque ejusdem electio non nisi ad Vos pertinebit, pro ut habetur in Constitutionibus nostr. par. IV c. 2. Et quoniam hactenus ob tenuitatem proventuum absque formuli clausurae restrictione vixistis, et quandoque binae ad Civitatem Victus quaesitandi causa egredi consvevistis, quod fortasse videntibus aliqualem poterat ansam murmurationis ingerere; insuper quia hucusqne vela nigra non gerere et communem vitam non observare in more habuistis, nostrarum partium esse censentes notam hanc Nomini vestro inustam detergere. Serio mandamus praefato P. Provinciali Magistro Honorato Gurny, ut una cum gravioribus Patribus, vestras Inscriptiones et Proventus earumdem perlustret, et si eas Vobis et ancillis Vestris intro existentibus alendis sufficientes esse compererit, Vos omnino intra Clausurae septa restringat, et Vela nigra gerere faciat, in Officio Divino tam diurno quam nocturno recitando Vos instruat, vel instrui faciat, Vitam inter Vos communem inducat, Doctrinam spiritualem, ac Coeremo-

nias Ordinis per Concionatores et Confessarios (qui non nisi ex Ordine Nostro esse debent) edocendo. Concedimus autem Vobis, ut semel in anno Confessariis cujusvis alterius Religionis facultatem ab Ordinario Loci habentibus uti possitis juxta praescriptum Sacrosancti Concilii Tridentini ejusdemque Delcarationem per Reverendissimos Cardinales Scti Concilii Interpretes factam ac per Sanctissimos Gregorium XV et Urbanum VIII confirmatam, hoc tamen fieri volumus conscio antea Priore et Priorissa. Quoniam autem Ecclesiam propriam aut Sacellum aliquod non habetis, sed Ecclesiam nostram Sanctae Catharinae frequentatis, quatenus ista Conventui vestro sit proxima, cum Vester ex Conventu frequens excursus parum quandoque possit esse laudabilis, ideo Vobis tenore praesentium concedimus facultatem, Sacellum vel Ecclesiam intra vestra septa aedificandi, in qua Devotioni debitae vacare, Officium Divinum recitare et cantare possitis. Ubi et Pater Prior localis Vobis de Sacerdotibus ad Missas celebrandas pro exigentia providere tenebitur exhibita tamen consveta eleemosyna. — Concedimus insuper Vobis, ut intra septa Monasterii Puellas saeculares valeatis admittere, in spiritualibus tantummodo exercendas juxta praxim et consvetudinem Regni Vestri, modo in aliis Sanctimonialium Coenobiis vigentem: quos etiam si Habitus Religionis, Deo vocante petierint, in Ordinem et Coetum Vestrum recipere poteritis praesupposita vestri Patris Provincialis facultate.

Habitum album cum Scapulari gerere tenemini Diebus in nostris Constitutionibus assignatis et hoc in signum gratitudinis beneficiorum, quae a Deipara Ordo noster accepit. Denique si quae Gratiae, Beneficia, Largitiones, Indulta in vestrum commodum vobis contingere valeat, haec omnia Vobis ultro his scriptis libenterque concedimus Dominum Deum obnixe deprecantes, ut Vos ad Gloriam Suam dirigat, Ecclesiae ornamento, Religionis Nostrae Decori adaptet, benedictione perenni cumulandas.

Datum Romae in Conventu nostro Sancti Patris Augustini die 10 Aprilis 1666.

FR. PETRUS LANFRANCONIUS ANCONITANUS
GENERALIS INDIGNUS.

Loco ✝ Sigilli

MAG. FR. AURELIUS MANCINIUS
SECRETARIUS ORDINIS.

Powyższy dyplom przełożony na język polski.

OJCIEC MAGISTER PIOTR LANFRANKUS

Z ANKONY,

CAŁEGO ZAKONU BRACI PUSTELNIKÓW ŚW. OJCA AUGUSTYNA

JENERAŁ.

Drogiéj i Wielebnéj w Chrystusie córce

WIKTORYI TROJANOWSKIÉJ

KONWENTU ZAKONNIC NASZYCH KRAKOWSKICH PRYORYSZY

I INNYM SIOSTROM POZDROWIENIE ZASEŁA.

Droga w Chrystusie Córko! Doszło do uszu Naszych z oznajmienia Nam imieniem Twojém i imieniem Siόstr Twoich, ze strony Wielebnego Ojca Magistra Honorata Gurnego Prowincyi Polskiéj Prowincyała, że w roku 1655 i 56., gdy nieprzyjaciel Szwed w granicach Królestwa Polskiego rozpościerał się, wśród ogólnego spustoszenia stołecznego miasta Krakowa i Wasz konwent świętéj Katarzyny w temże mieście na Kazimierzu wystawiony i fundowany w roku 1565 przez Wielebnego Ojca Szymona Mniszka świętéj Teologii Doktora, kaznodzieję Najjaśniejszych królów, Ferdynanda Austryackiego Rzymskiego, Zygmunta i Stefana polskich królów, przez tychże Szwedów został złupiony i spustoszony, i że między innemi szkodami temuż klasztorowi zadanemi Wasze Fundacye, Approbacye, Przywileje, Pisma, Wasze Konsensy co do introdukcyi i podpisy zostały zatracone i zniszczone, tak dalece, że dotychczas żadnéj nie macie litery i pamiątki co do Waszego początku, ani żadnéj wiadomości względem Waszego klasztoru, wprowadzenia i Introdukcyi. O przywilejach i łaskach Wam udzielonych nic nie wiecie; ztąd też w takim stanie rzeczy przedłożyłyście Nam Wasze pragnienia i prośbę przez pomienionego Ojca Magistra Honorata, ażebyśmy utratę rzeczonych przywilejów i innych od poprzedników Naszych nadanych Indultów i dobrodziejstw nową nagrodzili łaską. Otóż my pokorną i ze wszech miar sprawiedliwą prośbę Waszą aprobując, za

radą zgromadzonych Wielebnych Ojców Naszych Assystentów postanowiliśmy Wam i konwentowi Waszemu osobliwą łaskę wyświadczyć. Jakoż w saméj rzeczy dajemy tego dowód, Introdukcyą Waszę, Przywileje, zapisy, Exemcye, Fawory, Possesye, tak te, któreście miały, jako téż i te, które mieć możecie, zatwierdzając, przyjmując i aprobując w tym celu, ażebyście się cieszyły wszystkiemi przywilejami, przełożeństwami, exemcyami, łaskami, któremi się inne zakonnice Nasze we wszystkich Prowincyach zakonu Naszego cieszą i z tychże korzystają; a mianowicie, że Dyrekcya Wasza tylko do Nas albo do Prowincyała Waszego, lub w niebytności jego do Przeora miejscowego należeć powinna. Przełożoną Waszę również przy wszelakiéj nad Wami zwierzchności i władzy zatwierdzamy, a Jéj Elekcya tylko do samych Was należeć będzie, jako macie w konstytucyach Waszych w części IV w rozdziale IIgim. A ponieważ dotychczas dla szczupłych dochodów bez formalnéj żyłyście klauzury i nieraz po dwie do miasta dla uproszenia żywności wychodzić zwykłyście były, co mogło być ludziom na to patrzącym okazyą do szemrania; nadto żeście dotychczas czarnego welonu nie nosiły, wspólnego życia zachowywać nie miałyście zwyczaju, Naszą więc jest powinnością, abyśmy imię Wasze zasłonili od wszelkiego podejrzenia; dlaczego surowo przykazujemy pomienionemu Ojcu Prowincyałowi Magistrowi Honoratemu Gurnemu, ażeby wespół z drugimi poważnymi Ojcami Wasze zapisy, dochody przejrzał— i gdyby je dla Was i służebnic Waszych przy Was zostających za dostateczne uznał, ażeby Was koniecznie pod klauzurą zakonną trzymał i czarne Welony nosić rozkazał i do powinności Boskiéj tak we dnie jako i w nocy przysposabiał i w niéj ćwiczyć kazał, aby życie wspólne zaprowadził, nauki duchownéj i ceremonii zakonnych przez kaznodziejów i spowiedników (którzy tylko z zakonu Naszego być powinni) Was nauczając. Pozwalamy Wam jednak, abyście raz w rok spowiedników któregokolwiek zakonu, władzę od Ordynaryusza miejscowego mających Sobie uprosiły, według uchwały świętego Koncylium Trydenckiego i objaśnienia danego przez ich Eminencye Kardynałów świętego Koncylium tłómaczów, a zatwierdzonego przez najświętszych Papieżów Grzegorza XV i Urbana VIII. Chcemy

2

jednak, aby się to działo z wiedzą Przeora i Przeoryszy.— Że zaś kościoła własnego ani kaplicy nie macie, ale do kościoła Naszego św. Katarzyny chodzicie, który wprawdzie blisko jest konwentu Waszego, a to Wasze z konwentu częste wychodzenie, może być nieraz nie bardzo dobrze tłomaczone; dlatego tém pismem pozwalamy Wam kaplicę albo kościół w klasztorze wystawić, w którymbyście nabożeństwa, Officium Boskie albo Godziny odprawiać i śpiewać mogły, gdzie Wam téż miejscowy Ojciec Przeor kapłanów do odprawiania Mszy świętéj przeznaczyć powinien za daniem zwykłego honorarium.

Nadto pozwalamy Wam, abyście do klasztoru świeckie panny przyjmowały dla duchownego ćwiczenia według zwyczaju w królestwie Waszém przyjętego i obyczaju w innych klasztorach panieńskich, a jeżeli też panny prosić będą o habit Wasz z powołania Boskiego, do zakonu i zgromadzenia Waszego przyjąć je możecie za wiadomością i pozwoleniem Waszego Ojca Prowincyała. — Habit biały ze szkaplerzem nosić powinnyście we dni Naszemi ustawami wyznaczone, a to na znak wdzięczności za dobrodziejstwa, które od Matki Boskiéj zakon nasz otrzymał.— Wreszcie jeżeli łaski, dobrodziejstwa, darowizny, Indulty ku Waszemu pożytkowi trafi się Wam otrzymać, tego Wam wszystkiego tym przywilejem chętnie pozwalamy, Pana Boga gorąco za Wami prosząc, aby Was ku chwale Swojéj prowadził, na ozdobę Kościoła i zakonu Naszego sposobił i Błogosławieństwem wieczném udarował.

Działo się w Rzymie w konwencie Naszym świętego Ojca Augustyna dnia 10 Kwietnia 1666 r.

BRAT PIOTR LANFRANKUS Z ANKONY
GENERAŁ NIEGODNY.

Loco ✝ Sigilli

MAGISTER BRAT AURELI MANCINIUS
SEKRETARZ ZAKONU.

II.

OBRZĄD

obłóczyn Aspirantki w habit zakonny

ŚWIĘTEGO OJCA AUGUSTYNA.

W dniu na obłóczyny przeznaczonym, aspirantka odprawiwszy spowiedź z całego życia przybywa w gronie Sióstr trzymając w ręku zapaloną świecę woskową o godzinie dziewiątéj zrana do kaplicy. Tu uklęka na klęczniku na przeciw wielkiego ołtarza umieszczonym, słucha Mszy św. i przyjmuje Kommunią świętą.

Po Mszy św. Przełożony (czy to Prowincyał, Komisarz, czy Przeor) lub inny kapłan z zakonu XX. Augustyanów przez niego do tego delegowany, ubrany w stułę białą przystępuje do wielkiego ołtarza, i odmawia krótką modlitwę. W czasie tym Siostra Mistrzyni składa na ołtarzu po stronie Epistoły suknie zakonne i koronkę, niemniéj przyspasabia wszystko, co do obłóczyn należy. — Przełożony usiada teraz na przygotowaném krześle i zapytuje się krzyżem na stopniach ołtarza leżącéj aspirantki:

Czego żądasz?

Aspirantka odpowiada: „Miłosierdzia Boskiego i przyjęcia do tutejszego zakonu św. Ojca Augustyna Wielebnych Panien Augustyanek.“

Przełożony każe powstać aspirantce i tak do klęczącéj przemówi: „Córko najmilsza! O dwie rzeczy prosisz: O miłosierdzie Boże i nasze. Miłosierdzia Bożego dać ci nie możemy, ale pewnie tuszymy, żeś go już dostąpiła, gdyż Pan Bóg natchnął cię i pociągnął do zakonu tutejszego sióstr naszych Panien Augustyanek. — Naszego zaś miłosierdzia, aby cię przyjąć do tutejszego Zgromadzenia okazać ci nie możemy bez niektórych warunków, z których jedne są, abyś żadnéj wady albo przeszkody nie miała, drugie abyś miała wolę pełnić niektóre powinności. — Co do przeszkód z egzaminu z tobą odbytego okazało się, iż takowych nie masz, boś i z rodziców katolickich zrodzona, i żadnemi ślubami niezwiązana, i moralna,

i wiek potrzebny mająca, i zezwolenie rodziców posiadasz. Lecz na tém nie dosyć, aby nie mieć przeszkód kanonicznych, ale trzeba nadto, abyś miała chęć pełnić niektóre powinności; te zaś są dwojakie. Jedne wspólne wszystkim zakonom, a temi są: posłuszeństwo, ubóstwo i czystość. Drugie obserwancye, czyli sposób i ostrości życia własne zakonu naszego. — Wśród roku aspiracyi twojéj wnoszę, żeś te ostrości i umartwienia zakonne bliżéj już poznała, przeto pytam cię się teraz publicznie: „Chceszże przy pomocy Bożéj wszelkie ostrości i umartwienia zakonne znosić, wypełniać i zachować?“

Aspirantka odpowiada: „Mam stałe przedsięwzięcie, i ufam przy łasce i przy pomocy Boskiéj, że wszystkie powinności, ostrości i umartwienia zakonne zniosę, zachowam i wypełnię.“

Na to Przełożony rzecze: „Ponieważ pragniesz i przyrzekasz to wszystko zachować, przeto przyjmujemy cię na próbę do Nowicyatu według ustaw naszych, a Pan Bóg, który zaczął w tobie dobre dzieło, niechaj go dokończy. — Amen.

Teraz następują postrzyżyny i złożenie ubioru świeckiego, w czasie czego mówi Przełożony: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis. Amen.

Tu powstawszy Przełożony mówi:

V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Domine Deus virtutum, supplices deprecamur clementiam tuam, ut hanc famulam tuam miserationis tuae abundantia ab omni vetustatis ereptione expurges, et capacem sanctae novitatis efficias. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Po modlitwie wkłada Przełożony na aspirantkę habit mówiąc: Induat te Dominus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia et sanctitate veritatis: In nomine Patris † et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Podając pasek mówi:

Accipe corrigiam super lumbos tuos, ut sint lumbi tui praecincti in signum castitatis et temperantiae. In nomine Patris † et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Wkładając Welon biały mówi:

Accipe velum super caput tuum, in signum obedientiae, munditiae et puritatis. In nomine Patris † et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Wkładając płaszcz mówi:

Accipe clamydem nigrum, in signum poenitentiae, et mortificationis, ut mortua mundo, Deo vivas. In nomine Patris † et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Podając koronkę mówi:

Nunc accipe signum orationum in manibus tuis: ut more contemplantium contempta felicitate terrena, et praesentem vitam habeas in poenitentia, et in desiderio futuram: cupiens dissolvi, et esse cum Christo. In nomine Patris † et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Uwaga. Suknie Nowicyuszki tém się tylko różnią od sukien Profeski, iż nie bywają błogosławione aż dopiero przy Profesyi, w czasie któréj odbiera ona welon czarny przypominający jéj trzy śluby zakonne, i poświęcenie się zupełne Oblubieńcowi.

Teraz nad klęczącą Nowicyuszką odmawia Przełożony następną modlitwę:

V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Adesto Domine supplicationibus nostris et hanc famulam tuam bene † dicere dignare, cui in sancto nomine tuo sacrae Eremitanae Religionis habitum dedimus, ut te largiente, devota in ea persistere et vitam percipere mereatur aeternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Z kolei Przełożony zaintonuje hymn: „Veni Creator,“ w czasie którego Nowicyuszka leżeć ma krzyżem.

Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti, pectora.
  Qui diceris Paraclitus,
  Altissimi donum Dei,
  Fons vivus, ignis, charitas,
  Et spiritualis unctio.
Tu septiformis munere,
Digitus Paternae Dexterae,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.
  Accende lumen sensibus,
  Infunde amorem cordibus,
  Infirma nostri corporis,
  Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te praevio,
Vitemus omne noxium.
  Per te sciamus da Patrem,
  Noscamus atque Filium,
  Teque utriusque Spiritum,
  Credamus omni tempore.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

Poczém śpiewa Przełożony:

V. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur,
R. Et renovabis faciem terrae.
V. Ora pro ea sancta Dei Genitrix,
R. Ut digna efficiatur promissionibus Christi.
V. Ora pro ea beate pater Augustine,
R. Ut digna efficiatur promissionibus Christi.
V. Ora pro ea beata mater Monica,
R. Ut digna efficiatur promissionibus Christi.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

Concede hanc famulam tuam, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere et gloriosa Beatae Mariae semper Virginis intercessione a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Adesto supplicationibus nostris omnipotens Deus, et quibus fiduciam sperandae pietatis indulges, intercedente Beato Patre Augustino Confessore tuo atque Pontifice, consvetae misericordiae tribue benignus effectum.

Deus moerentium consolator et in te sperantium salus: qui beatae matris Monicae pias lacrymas in conversione filii sui Augustini misericorditer suscepisti: da nobis utriusque interventu peccata nostra deplorare, et gratiae tuae indulgentiam invenire. Per Christum Dominum nostrum. *R*. Amen.

Tu Przełożony kropi Nowicyuszkę wodą święconą.

Następnie Mistrzyni każe wstać Nowicyuszce i uklęknąć przed Przełożonym, który usiadłszy na krześle, odmieni jéj imię, jeżeli uzna to za potrzebne, zwłaszeza gdyby tego imienia juz była druga siostra w zakonie, albo dla osobliwego nabożeństwa ku jakiej Świętéj zakonu naszego.

Poczem tak przemawia do Nowicyuszki: „Otóż, córko najmilsza, dostąpiłaś po części miłosierdzia naszego, ponieważ daliśmy ci habit zakonny na próbowanie i doświadczenie twoje. Na otrzymanie miłosierdzia naszego w pełności nie dostaje ci jeszcze ślubów zakonnych czyli professyi. — Teraz o tém ci jeszcze nadmienić muszę, iż może ci się nie spodobają obyczaje zakonne, albo też może twoje obyczaje nie spodobają się zakonowi; dlatego władza Kościoła Bożego i zakonu pozwala ci i naznacza rok cały Nowicyatu, abyś mogła doświadczyć obyczajów zakonnych, a zakon twoich. Jeśli się tobie spodoba życie zakonne, a zakonowi zachowanie twoje, toć w właściwym czasie i wcielenie się zupełne do zakonu tutejszego przez przypuszczenie cię do wykonania ślubów uroczystych nastąpi. Jeśli zaś brak spodobania się wzajemnego z któréj strony nastąpi, to obie strony będą miały rozwiązane ręce. Sta-

rajże się tedy to jarzmo zakonne dla miłości Bożéj chętnie znosić, a Mistrzyni twéj jak równie i Przełożonéj być posłuszną. Ja z swéj strony życząc ci błogosławieństwa Bożego na téj nowéj drodze powołania twego, oddaję cię zarazem w opiekę twej Mistrzyni i Przełożonéj."

Teraz Mistrzyni prowadzi Nowicyuszkę do oddania uszanowania tak Ks. Przełożonemu jak i Pannie Przełożonéj klasztoru; daléj przystępują Siostry zakonne do pocałowania pokoju, i na tém kończy się Akt obłóczyn zakonnych.

Uwaga. Akt każdych obłóczyn wpisany zostanie w księgę Nowicyuszek według formy tam zachowanéj. Takowy ma podpisać Nowicyuszka, Mistrzyni, Przełożona klasztoru i kapłan dopełniający tego Aktu.

III.

OBRZĄD

Składania profesyi Nowicyuszki Zakonu

ŚWIĘTEGO OJCA AUGUSTYNA.

Nowicyuszka mająca czynić professyę po odbytéj spowiedzi, wysłucha Mszy świętéj, na której przyjmie Kommunią świętą.

Po Mszy św. Przełożony lub przez niego upoważniony kapłan zakonu XX. Augustyanów w stule białej przystąpi do wielkiego ołtarza, odmówi krótką modlitwę i usiadłszy na krześle zapyta Nowicyuszki klęczącéj:

Czego żądasz?

Nowicyuszka odpowiada: „Miłosierdzia Boskiego i przyjęcia stałego do tutejszego zakonu św. Ojca Augustyna Wielebnych Panien Augustyanek."

Przełożony teraz tak do klęczącéj Nowicyuszki przemówi: „Córko najmilsza! Oto czas twojéj próby Nowi-

cyatu już się zakończył. W czasie tym doświadczyłaś dostatecznie jak ostry, ścisły i pracowity jest nasz zakon; niemniéj poznałaś obowiązki i przykrości, jakie masz znosić w tym zakonie i świętém zgromadzeniu. Teraz więc nie pozostaje ci, tylko z tego dwojga jedno obrać sobie: albo z tego świętego Zgromadzenia wyjść i na świat się nazad wrócić, — albo téż z światem się na zawdy pożegnać i na służbę Boską a oraz i zakonu tutejszego usługi zupełnie się poświęcić i oddać. Wiedzieć jednak masz, iż gdy się poddasz pod jarzmo posłuszeństwa w zakonie św., nie wolno będzie abyś wolą swoję wypełniała, ale wszelka czynność twoja zależeć będzie od woli Przełożonéj twojéj. — Dlatego pytam cię teraz publicznie: „Czyli chętnie, szczerze i bez przymusu pragniesz się Panu Bogu poświęcić i w zakonie zostawać, niemniéj czyli z ochotą jarzmo zakonne dźwigać przyrzekasz?

Nowicyuszka odpowiada: Dobrowolnie i bez przymusu pragnę się Panu Bogu poświęcić i w zakonie tutejszym aż do śmierci zostawać. Ztąd ochoczo przyrzekam wypełniać wszystkie obowiązki zakonne przy pomocy łaski Boskiéj."

Na to Przełożony rzecze: Zaczém, gdy się szczerze ofiarujesz na służbę Bogu i usługi zakonu, wiedzieć masz iż dla utwierdzenia się wierniejszego służenia Panu Bogu złożyć ci należy przysięgę trzech ślubów zakonnych, to jest: posłuszeństwa, ubóstwa i czystości panieńskiéj.

Posłuszeństwa świętego wielki nam z Siebie zostawił przykład słodki nasz Zbawiciel Jezus Chrystus, stawszy się posłusznym aż do śmierci, a śmierci krzyżowéj; dla czego wiernie Go w tém masz naśladować, a przez bieg życia twego Bogu i Przełożonym poprzysiężone Posłuszeństwo jak najdoskonaléj powinnaś wypełniać. Prawdziwe zaś posłuszeństwo nie na tém zależy, abyś wykonywała rozkazy, które ci się podobają, wymaga ono owszem ofiar sprzeciwiających się życzeniom i charakterowi twemu. Ulegaj Przełożonym twoim we wszystkiém, gdzie nie ma grzechu; ulegaj w prostocie serca, bez rozumowania, nie rozbierając dlaczego ci ten rozkaz dają, a w posłuszeństwie twojém prędkiém i ochoczém szukaj tylko sposobu przypodobania się Bogu. Łatwo ci to wszystko przyjdzie skoro rozkazy twych Przełożonych uważać będziesz za

przykazanie, pochodzące z ust samego Jezusa Chrystusa, skoro spełniając wolę Przełożonych uważać będziesz, iż spełniasz wolę Boga, który powiedział: „Kto was słucha, mnie słucha.“ Łuk. X. 16.

Ubóstwo zakonne najściśléj powinnaś zachować, to jest: wszelkiéj rzeczy choćby najmniejszéj używając nie możesz mówić, iż ta rzecz jest twoją własną, lecz wszystkiego tak, jakby ci tylko pożyczone było, używasz będziesz, gotową zawsze będąc wszystko to, gdy to wolą Przełożonych będzie, napowrót oddać, mając to zawsze na pamięci, że ubóstwo nie na tém zawisło, by tylko tyle mieć ile potrzeba wyciąga, ale by na potrzebnych rzeczach zbywało i niedostatek onych cierpieć. Jak przyjemna zaś jest ta cnota ubóstwa Chrystusowi Panu, ztąd poznać można, iż Sam narodził się w ubogiéj stajni, z ubogich rodziców, żył ubogo i umarł jako ubogi i nagi na krzyżu. Nadto obiecał za opuszczone dobra ziemskie stokrotną zapłatę i żywot wieczny, mówiąc: „Wy, którzyście opuścili wszystko i poszliście za mną, stokroć weźmiecie i żywot wieczny otrzymacie“ Math. XIX.

Czystość panieńską zachowująca zakonna osoba, statecznie od wielu Ojców świętych bywa nazywana „wcielonym aniołem.“ Przez ślub tedy czystości zrzekasz się wszystkiego, co się sprzeciwia świętéj skromności i czystości panieńskiéj, a przyjmujesz ukochanego Jezusa za jedynego Oblubieńca twéj duszy i ciała, i do niego się przywięzujesz na wieki. Przeto proś często Pana Jezusa Oblubieńca twego i Najświętszéj Maryi przeczystéj Dziewicy, abyś ten kosztowny skarb, który w glinianém i słabém naczyniu nosisz i piastujesz, zawsze cały i nienaruszony, pilnując czystości ciała i serca zachowywała. Pan nasz Jezus Chrystus udzieli ci do tego łaski potrzebnéj, bo On Sam najwyżéj ceniąc cnotę czystości, z czystéj i niepokalanéj Panny, chciał być poczęty i narodzony.

Otóż przedstawiłem ci w krótkości te trzy śluby, które ty złożyć żądasz. Teraz jeszcze masz czas do namyślenia się i oświadczenia: Czy też do zaprzysiężenia tych ślubów Bogu przysposobioną jesteś i czy przez całe życie swoje starać się będziesz je zachowywać?

Nowicyuszka odpowiada: Do zaprzysiężenia świętych ślubów Panu Bogu, jestem przysposobioną i przez całe

życie moje starać się będę takowe za pomocą łaski Pana Boga zachowywać.

Potém Siostra Mistrzyni przynosi zwykłe ubiory zakonne, które przy ołtarzu klęcząc ma trzymać na ręku, a Ksiądz Przełożony powstawszy, błogosławi takowe, mówiąc:

Benedictio Habitus O. N.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit coelum et terram.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui tegumentum mortalitatis nostrae induere dignatus es: obsecramus immensam tuae largitatis abundantiam, ut hoc genus indumenti, quod sancti Patres nostri ad humilitatis indicium, abrenunciantes saeculo, ferre sanxerunt, tu ita bene † dicere tua benedictione digneris, ut haec famula tua, quae eo usa fuerit, te induere mereatur: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Benedictio Dei Omnipotentis: Patris † et Filii † et Spiritus † sancti, descendat super hunc habitum et maneat semper. Amen.

Benedictio Cincturae.

Oremus.

Omnipotens et misericors Deus, qui peccatoribus pietatis tuae misericordiam, quaerentibus veniam et misericordiam tribuis, oramus clementiam tuam, ut hanc corrigiam bene † dicere et sanctificare digneris; ut omnis persona, quae pro peccatis suis illa praecincta fuerit, atque eam portaverit, gratam tibi continentiam, mandatorumque tuorum obedientiam servet, et intercedentibus beata Maria semper Virgine, beatoque Patre nostro Augustino, atque

pia Matre Monica, veniam peccatorum suorum obtineat, et vitam consequatur aeternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

Praecamur te, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, ut hanc corrigiam in signum puritatis bene † dicas, ad restringendos lumbos, et renes, et voluntatem sub tua lege comprimendam: ut, quicumque illam devotionis studio semper portaverit, et misericordiam tuam imploraverit, veniam et indulgentiam tuae sanctissimae misericordiae consequatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Benedictio Veli nigri.

Oremus.

Benedic quaesumus Domine Velum istud ancillae tuae capiti hodie imponendum, ut in ea bene † dictio tuae benignitatis descendat, ut sit in ea sanitas, sanctitas, castitas, virtus et victoria, sanctimonia, humilitas, bonitas et mansuetudo, legis plenitudo et obedientia Dei, et Patris et Filii et Spiritus Sancti, adsit semper bene † dictio. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

Exaudi, omnipotens Deus, preces nostras; et hoc velum, quod famula tua N. N. ad se ipsam operiendam exposcit, uberrimae benedictionis imbre perfunde, sicut perfudisti oram vestimentorum Aaron, benedictione unquenti, profluentis a capite in barbam; et sicut benedixisti vestes omnium religiosorum tibi per omnia placentium, ita etiam hoc bene † dicere dignare, ac praesta, clementissime Pater, ut famulae tuae N. N. hoc velum sit salutis protectio, religionis cognitio, initium sanctitatis et contra omnia tela inimici robusta defensio. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Benedictio Chlamidis.

Oremus.

Deus aeternorum bonorum fidelissime promissor, et certissime persolutor, qui vestimentum salutis, et indu-

mentum jucunditatis tuis fidelibus promisisti, clementiam tuam humiliter exposcimus, ut hoc indumentum humilitatem cordis, et contemptum mundi significans, quo famula tua visibili est informanda proposito, propitius bene † dicas, ut beatae abnegationis habitum, quem te inspirante suscepit, te protegente custodiat, et quam vestibus venerandae Religionis sancti Patris Augustini induere volumus, beata facias immortalitate vestiri: per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

Domine Deus bonarum virtutum dator, et omnium benedictionum largus infusor, te obnixius deprecamur, ut hanc vestem benedicere † et sanctificare † digneris, quam famula tua pro indicio agnoscendae Eremitanae Religionis induere desiderat, ut inter reliquas Augustianas Sorores ibi agnoscatur dicata. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Benedictio Coronae praecatoriae.

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui discipulos tuos orare docuisti, suscipe quaesumus benedicendo † orationes famulae tuae, ut illius oratio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Przełożony włoży teraz kadzidło do turybularza, potém kropi wodą święconą rzeczy pobłogosławione i Nowicyuszkę mówiąc:

Asperges me etc. i kadzidłem okadza.

Z kolei podaje teraz ubiory pobłogosławione Siostrze Mistrzyni, aby Nowicyuszkę ubierała, najprzód habit, daléj pasek, welum, płaszcz i koronkę i mówi przy podawaniu też same słowa co i przy obłóczynach aspirantki na stronie 12 i 13, wyjąwszy gdy wkłada welon czarny, bo wtenczas mówi następną modlitwę:

Accipe velum nigrum puella, quod perferas sine macula ante tribunal Domini nostri Jesu Christi, cui flectitur omne genu, coelestium, terrestrium et infernorum in saecula saeculorum. Amen.

Poczém odmawia Przełożony nad klęczącą Nowicyuszką następną modlitwę:

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui sub magno Patre Augustino in Ecclesia tua sancta grandem filiorum et filiarum exercitum contra hostes invisibiles adunasti, Sororem nostram noviter sub tanti Patris militia collum jugo supponere volentem amore sancti Spiritus accende, ut per obedientiam, castitatem et paupertatem, quas modo te inspirante profiteri vult, ita militando tibi Regi Regum praesentis vitae stadium percurrere valeat, ut felicitatis aeternae corona devicto triumphatoque mundo cum pompis suis, te donante percipere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Po skończonéj modlitwie siada Przełożony na krześle, a Nowicyuszka wziąwszy regułę św. Ojca Augustyna złoży rozłożoną na ręce X. Przełożonego, położy rękę prawą na regule, w lewéj zaś trzymając krucyfix składa swe śluby, odczytując przysięgę, a to w ten sposób:

W Imię Pana naszego Jezusa Chrystusa błogosławionego. Amen.

Roku od narodzenia Jezusa Chrystusa . . . . . . dnia . . . miesiąca . . . . . Ja siostra . . . . córka . . . . urodzona w mieście . . . . . . w parafii . . . . . dnia . . miesiąca . . . . roku czynię professyą i obiecuję posłuszeństwo Bogu Wszechmogącemu, Błogosławionéj Maryi zawsze Pannie, Błogosławionemu Ojcu Augustynowi, Błogosławionéj Matce Monice i tobie Przewielebny Ojcze . . (tu wyrazić imię, nazwisko i godność Przełożonego) niemniéj jak i tobie Przewielebnéj Siostrze . . . . . Przełożonéj klasztoru tutejszego, na miejscu Najprzewielebniejszego Ojca Magistra . . . . Przeora Generała całego zakonu braci pustelników św. Ojca Augustyna i następców jego należycie następującym i ślubuję żyć w ubóstwie bez własności i w czystości panieńskiéj według téj reguły

świętego Ojca Augustyna i ustaw zakonnych Sióstr aż do śmierci. Tak mi Panie Boże dopomóż i wszyscy Święci. Amen.

Po wykonaniu przysięgi Przełożony ma mówić:

A ja imieniem najprzewielebniejszego Ojca naszego Generała N. N. mocą mi udzieloną przyjmuję tę twoję professyą czyli przysięgę i przyłączam cię do duchownego ciała Sióstr zakonu naszego i wcielam do tutejszego Zgromadzenia Panien Augustyanek czyniąc cię tego klasztoru córką. W Imię Ojca i Syna † i Ducha świętego. Amen.

Gdy to nastąpi, Profeska położy się przed ołtarzem krzyżem, a X. Przełożony powstawszy kropi onę wodą święconą, mówiąc: Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. Immola Deo sacrificium laudis.
R. Et redde Altissimo vota tua.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humanae fragilitatis infirmitotem agnoscis, respice quaesumus super hanc famulam tuam, et larga tuae benedictionis abundantia imbecillitatem ejus corrobora, ut promissa nunc vota, quae praeveniendo aspirasti, per auxilium gratiae tuae, sancte, pie ac religiose vivendo, valeat vigilanter observare, et observando vitam promereri sempiternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Po modlitwie Mistrzyni każe wstać Profesce i uklęknąć, a Przełożony poda jéj zapaloną świecę woskową mówiąc:

Et sit lucerna ardens in manibus tuis, in signum pudicitiae et honestatis. In nomine Patris et Filii † et Spiritus sanati. Amen.

Poczém Przełożony zaintonuje hymn „Te Deum," w czasie którego Profeska klęczy, trzymając w ręku gorejącą świecę.

HYMNUS.

Te Deum laudamus: Te Dominum confitemur.
Te aeternum Patrem: omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: tibi coeli et universae potestates.
Tibi Cherubim et Seraphim: incessabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra: majestatis gloriae tuae.
Te gloriosus: Apostolorum chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensae Majestatis.
Venerandum tuum verum et unicum Filium.
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriae Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.
Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna coelorum.
Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.
Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni: quos praetioso Sanguine redemisti.
Aeterna fac cum Sanctis tuis, in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: et benedic haereditati tuae.
Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.
Per singulos dies, benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in saeculum: et in saeculum saeculi.
Dignare Domine die isto, sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine, miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.
In te Domine speravi: non confundar in aeternum.

Teraz śpiewa Przełożony wiersze i modlitwy jak na stronie 14 po hymnie „Veni Creator“ przy obłóczynach Aspirantki.

Po odśpiewaniu powyższych modlitw, siada Przełożony na krześle i odbiera świecę od Profeski. Z kolei składa Profeska uszanowanie X. Przełożonemu, który da jéj napomnienie w tych słowach: Siostro najmilsza! Czegoś się nauczyła w Nowicyacie będąc na próbie, tego już Profeską zostawszy nie masz zaniedbywać, ale wszystko ściśle i pilnie masz zachować; bo co ci wolno było gdyś zostawała na próbie, teraz po złożeniu przysięgi już ci nie wolno.

Następnie prowadzi Mistrzyni Profeskę do Przełożonéj klasztoru dla złożenia uszanowania i odebrania pocałunku pokoju, poczém całuje Profeska siostry zakonne, które ją téż wzajemném pocałowaniem przyjmują i na tém kończy się Akt profesyi zakonnéj.

Uwaga. Akt odbytéj professyi wpisany zostanie w księgę Professek, według formy tam zachowanej. Takowy podpisać ma Profeska Przełożona klasztoru, Mistrzyni, kapłan dopełniający tego aktu i dwóch świadków.

IV.

SPOSÓB
odnawiania ślubów zakonnych.

Zbawienną i nader pożądaną jest rzeczą częste odnawianie ślubów zakonnych, bo takowe przyczynia się i do większego zamiłowania życia zakonnego i do ściślejszego wykonywania reguły i ustaw zakonnych. Ztąd Siostra zakonna nie zaniedba prywatnie odnawiać ślubów zakonnych w dniach Kommunii świętéj według formuły niżéj podanéj, opuszczając tylko te słowa: „I przed tobą Przewielebny Ojcze N. N. zakonu naszego.“

Uroczyste zaś ponowienie ślubów odbywa się raz w rok w uroczystość św. Moniki matki św. Ojca Augustyna dnia 4 Maja w następny sposób:

W dzień św. matki Moniki o godzinie wpół do szóstéj zrana X. Przełożony lub inny upoważniony kapłan zakonu augustyańskiego odśpiewa Wotywę solennie przed obrazem św. matki Moniki; po „Credo“ Siostry zakonne uklękają przed ołtarzem, a celebrans na stopniach ołtarza intonuje hymn „Veni creator Spiritus“ jak na str. 14, po którym odśpiewa wiersz i modlitwy jak następuje:

V. Emitte Spiritum tuum et creabuntur.
R. Et renovabis faciem terrae.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de ejus semper consolatione gaudere.

Actiones nostras, quaesumus Domine! aspirando praeveni et adjuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio et operatio a Te semper incipiat et per Te coepta finiatur.

Excita Domine in Ecclesia Tua Spiritum, cui beatus pater noster Augustinus servivit, ut eodem nos repleti studeamus amare, quod amavit et opere exercere, quod docuit. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Poczém kapłan powraca na środek ołtarza i usiada na przygotowaném dla siebie krześle. — Teraz Przełożona klasztoru odczyta powoli a głośno następną formułę ponowiania ślubów, którą Siostry Profeski razem za nią powtórzą:

W Imię Pana naszego Jezusa Chrystusa błogosławionego. Amen.

Ja siostra N. N. tutejszego klasztoru zakonnica, ponawiam przysięgi i śluby moje zakonne posłuszeństwa, czystości panieńskiéj i ubóstwa, i przyrzekam w obliczu Boga w Trójcy Jedynego, w obliczu Najświętszéj Maryi zawsze Panny, w obliczu Wszystkich Świętych i przed tobą Przewielebny Ojcze N. N. zakonu naszego, żyć w ubóstwie bez własności, w posłuszeństwie i czystości według reguły św. Ojca Augustyna i ustaw zakonu jego aż do śmierci. Tak mi Panie Boże dopomódz i wszyscy Święci. Amen.

Celebrans mówi: Pan Bóg niech utwierdza wasze przedsięwzięcia w Imię Ojca i Syna † i Ducha świętego. Amen.

Teraz powstawszy Celebrans mówi:
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus etc. jak na stronie 22 po wykonaniu professyi.

Po modlitwie Siostry powracają na swe miejsca, Celebrans kończy Wotywę, w czasie któréj przystępują Siostry do Stołu Pańskiego.

Po Wotywie Celebrans zaintonuje hymn: „Te Deum“ jak na str. 24, poczém śpiewa następne wiersze i modlitwy:
V. Kyrie eleison.
R. Christe eleison. Kyrie eleison.
V. Pater noster etc.
V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu.
R. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.
V. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
R. A templo sancto tuo quod est in Jerusalem.
V. Salvos fac servos tuos.
R. Deus meus sperantes in Te.
V. Esto nobis Domine turris fortitudinis.
R. A facie inimici.
V. Nihil proficiat inimicus in nobis.
R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.
V. Post partum Virgo inviolata permansisti.
R. Dei Genitrix intercede pro nobis.
V. Ora pro nobis Beate pater Augustine.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
V. Ora pro nobis Beata mater Monica.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad Te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cujus misericordiae non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae Majestati Tuae pro collatis donis gratias agimus, Tuam semper clementiam exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas.

Concede has famulas tuas, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere et gloriosa Beatae Mariae semper Virginis intercessione a praesenti liberari tristitia et aeterna perfrui laetitia.

Adesto supplicationibus nostris omnipotens Deus et quibus fiduciam sperandae pietatis indulges, intercedente Beato Patre Augustino Confessore tuo atque Pontifice, consuetae misericordiae tribue benignus effectum.

Deus moerentium consolator et in Te sperantium salus, qui beatae matris Monicae pias lacrymas in conversione filii sui Augustini misericorditer suscepisti; da nobis utriusque interventu peccata nostra deplorare et gratiae tuae indulgentiam invenire.

Deus, qui nos a saeculi vanitate conversos ad bravium supernae vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere et gratiam, qua in Te perseveremus, infunde.

Da nobis, quaesumus Domine, perseverantem in Tua voluntate famulatum, ut in diebus nostris et merito et numero populus Tibi serviens augeatur. Per Christum Dominum nostrum. — *R.* Amen.

Poczém Celebrans kropi Siostry wodą święconą mówiąc: „Asperges me“ i na tém kończy obrzęd ponowienia ślubów zakonnych.

Uwaga. Jeżeli siostra z łaską i pomocą Boską przeżyje dwadzieścia pięć lat po professyi w zakonie, natenczas ponowi swe śluby uroczyście w sposób powyższy, a to na podziękowanie Bogu za przeżyte lata i celem uproszenia sobie nowych łask, bez których człowiek nic zasługującego na żywot wieczny uczynić nie może.

V.

SPOSÓB

odbywania Jubileuszu zakonnéj professyi

w klasztorze PP. Augustyanek w Krakowie.

W dzień Jubilacyi za uderzeniem na wieży w wielki dzwon zgromadzą się Siostry przed celą Jubilatki przyodziane w płaszcze zakonne trzymając świece w ręce. Przełożona klasztoru wnijdzie do celi Jubilatki, dopełni pokropienia i zaintonuje pieśń, poczém processyonalnie poprowadzą Jubilatkę do kaplicy, postępując parami. W końcu Przełożona poniesie krzyż Jubilatki, obok niéj dwie siostry, z których jedna na tacy będzie niosła wieniec, a druga Brewiarz z koronką, na ostatku pójdzie Jubilatka. Ta stanąwszy we drzwiach kaplicy otrzyma pokropienie wodą święconą przez kapłana i pocałuje podany sobie krzyż, poczém zajmie przygotowane sobie miejsce w kaplicy słuchając Mszy świętéj. Siostry złożywszy świece i umieściwszy wieniec, brewiarz, koronkę i krzyż na bocznym ołtarzu również pozajmują swoje miejsca w chórze, wyjąwszy dwóch, które obok Jubilatki do assystencyi pozostaną.

W czasie Mszy św. przyjmie Jubilatka Kommunią świętą. Po Mszy św. Przełożony lub delegowany od niego kapłan zakonu św. O. Augustyna przystąpi do wielkiego ołtarza i po krótkiéj modlitwie usiadłszy na krześle zapyta Jubilatki klęczącéj:

Czego żądasz najdroższa w Chrystusie i zakonie Siostro? Ta odpowiada:

W upokorzeniu serca mojego proszę o miłosierdzie Boskie, abym dostąpiła łaski miłościwego roku Jubileuszowego i podziękowała Bogu, że mi w stanie zakonnym pięćdziesiąt lat przeżyć dozwolił, a zarazem proszę o błogosławieństwo na dalsze dni życia mojego, których mi

jeszcze Bóg dobrotliwy użyczy, abym je z chwałą Najwyższego Imienia Jego i mojém zbawieniem przeżyć mogła.

Tu przemawia X. Przełożony do Jubilatki, dodając w końcu: Ażeby chęci twe świątobliwe, pobożne i słuszne dostąpienia miłosierdzia Bożego i łaski miłościwego roku Jubileuszowego pomyślnym skutkiem były uwieńczone, należy nam najdroższa w Chrystusie i zakonie Siostro błagać Ducha Przenajświętszego, jako Dawcy wszelkich łask i darów duchownych o ich obfite wylanie. Ztąd śpiewajmy: „Veni creator Spiritus“ jak na str. 14, po czém śpiewa następne wiersze i modlitwy:

V. Emitte Spiritum tuum et creabuntur.
R. Et renovabis faciem terrae.
V. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
V. Ora pro ea Beate Pater Augustine.
R. Ut digna efficiatur promissionibus Christi.
V. Ora pro ea Beata Mater Monica.
R. Ut digna efficiatur promissionibus Christi.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis famulae tuae N., ut in hoc suo Jubilaeo te perfecte colere et gratiam tuam uberiorem consequi mereatur.

Concede, hanc famulam tuam N., quaesumus Domine, Deus noster, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere et gloriosa Beatae Mariae semper Virginis, atque Beati Patris Nostri Augustini et Beatae Matris Monicae intercessione ab omni purgari immunditia et spirituali perfundi laetitia.

Omnipotens et misericors Deus, qui per Moisem, famulum tuum, annum quinquagesimum observari et Jubilaeum nominari jussisti, quique in eodem plenam omnibus remissionem ac libertatem condonans, in lege tua perseverantibus largam tuae benedictionis abundantiam

promisisti: tribue, quaesumus, huic famulae tuae N. anni Jubilaei diem de sacrosancto professionis statu devote celebranti, tuae gratiae largitatem: ut quae annum quinquagesimum te denonante complevit, omnium peccatorum et negligentiarum suarum, quas in statu suo Religioso ex humana fragilitate commisit, plenariam remissionem et indulgentiam consequatur, tuamque coelestem benedictionem et sanctificationem obtineat; quatenus in hoc sancto regulari proposito laudabiliter perseverans et de bono semper in melius proficiens, deinceps tibi fideliter deserviat et post praesentis vitae militiam, ad bravium aeternae felicitatis perveniat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Teraz usiadłszy X. Przełożony, tak przemawia do Jubilatki:

„Najdroższa w Chrystusie i zakonie siostro! Poświęć się teraz na nowo dobrowolnie Jezusowi Chrystusowi i ponów szczérze i pobożnie śluby twoje zakonne.“

Jubilatka położywszy rękę na regule, mówi te słowa:

Wszechmogący i wieczny Boże i Panie mój, przed Tobą i całém niebem, jako téż przed wszystkiemi tu przytomnymi, otwarcie wyznaję, żem śluby moje i zobowiązania zakonne, którem Tobie Bogu memu uroczyście przed pięćdziesięciu laty uczyniła, — nie tak jak należało ochoczo, pilnie i dokładnie wypełniała i zachowywała, przeto teraz dla zgładzenia wszelkich mych niedoskonałości popełnionych, odnawiam dobrowolnie, pełném sercem i ustami śluby moje zakonne, mówiąc:

W Imię Pana naszego Jezusa Chrystusa Błogosławionego. Amen.

Roku od narodzenia Pańskiego . . . . . dnia . . . miesiąca . . . . . Ja siostra . . . . . córka . . . . . przeżywszy w zakonie św. Ojca Augustyna Panien Augustyanek pięćdziesiąt lat po professyi solennéj, ponawiam dzisiaj dobrowolnie moją professyą zakonną, — ślubuję Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy świętéj Jedynemu, Najświętszéj Maryi zawsze Pannie, św. Ojcu Augustynowi

i tobie Przewielebny w Bogu Ojcze . . . . . w imieniu i miejscu Najprzewielebniejszego w Bogu Ojca . . . . . . całego zakonu Braci Pustelników św. Ojca Augustyna Generała i Jego następcom kanonicznie na ten urząd wstępującym, również jak i Tobie Przewielebnéj w Bogu Pannie . . . . Przełożonéj tutejszego zgromadzenia i obiecuję posłuszeństwo zakonne, życie bez własności w ubóstwie i czystości według téjże reguły św. Ojca Augustyna przez resztę dni moich aż do śmierci. — Tak mi Panie Boże dopomóż i wszyscy Święci. Amen.

Po czém X. Przełożony tak się odzywa:

„A ja z strony Pana Boga, skoro to coś ślubowała zachowasz, przyrzekam ci żywot wieczny.“

Tu wkłada X. Przełożony wieniec na głowę Jubilatki mówiąc:

„Bądź wierną aż do śmierci, abyś zasłużyła usłyszeć od Pana: „Dam ci wieniec żywota.“

Teraz podaje Ksiądz Przełożony Jubilatce Brewiarz i koronkę mówiąc:

Czuwaj i módl się w każdym czasie, abyś się stała godną uniknąć przyszłego złego w owym dniu strasznym, kiedy Sędzia żywych i umarłych, sądzić będzie świat z czynów jego, a usłyszała te pocieszające słowa: „Pójdź błogosławiona, odziedzicz królestwo zgotowane ci przed wieki.“

Benedictio Baculi.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit coelum et terram.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Domine Deus, bonorum virtutum dator et omnium benedictionum largus infusor, Te suplices deprecamur, ut hunc baculum, crucis Unigeniti Filii Tui signaculo insignitum ad demonstrandum anni Jubilaei famulae tuae N., quae tibi in sancto professionis statu quinquaginta annis

fideliter devoteque servivit, benedicere † et sanctificare digneris, ut hoc, reliquo vitae suae tempore, labentes vires suas fulciat, Teque semper prae oculis habeat et meditetur, salutemque animae ac corporis consequi mereatur. In nomine Patris et Filii † et Spiritus Sancti. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Podając laskę mówi X. Przełożony:

Najdroższa w Chrystusie i zakonie Siostro! Przyjmij tę laskę krzyża, jako podporę twéj sędziwéj starości. Niech cię Bóg zachowa, abyś się miała czém inném chlubić, jak tylko krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa. Jego mocą wsparta, postępuj z cnoty w cnotę, a Bóg sam będzie pociechą i uwieńczeniem życia twego. Pomnij na to, że czcigodna starość nie z długiego przeciągu czasu ani z liczby lat ma się rachować, lecz, że samo tylko cnotliwe i niepokalane życie, w ścisłém dopełnianiu praw Boga, Kościoła i Zakonu świętego spędzone, jest prawdziwą nietylko krótkiego lecz i długiego wieku ozdobą.

Poczém powstawszy mówi:

V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humanae fragilitatis infirmitatem agnoscis, respice quaesumus super hanc famulam tuam N. et larga tuae benedictionis abundantia imbecillitatem ejus corrobora, ut promissa nunc vota, quae praeveniendo aspirasti per auxilium gratiae tuae, sancte, pie ac religiose vivendo, valeat vigilanter observare et observando vitam promereri sempiternam.

Clementissime Deus, a quo bona cuncta procedunt, qui singulari mysterio Quinquagenarium numerum sanctificasti, dum quinquagesimo die egressionis filiorum Israël de Aegypto legem tradidisti, rursusque quinquagesimo die post Resurrectionem Filii tui, adveniente Spiritu sancto, Legem gratiae cordibus fidelium infudisti, te suppliciter exoramus; ut hanc famulam tuam N. eodem annorum numero in tuo sancto servitio perdurantem, propitius respicere, suaque repetita vota clementer suscipere digneris: quatenus divinae Legi tuae et Regulae suae humiliter

subjecta, gratiam uberiorem sancti Spiritus suscipiat et in ea usque ad mortem constanter perseverare valeat.

Domine omnipotens sempiterne Deus, qui annum quinquagesimum non sine mysterio Jubilaeum appellare voluisti, eodemque onera ac debita relaxare et servitute oppressos libertate donare jussisti, tribue, quaesumus, huic famulae tuae N. toto corde poscenti, anni Jubilaei gratiam, omnium delictorum remissionem et culparum suarum relaxationem, ut primaevae innocentiae restituta, de virtute in virtutem ambulet et tandem vitae hujus curriculo emenso, coelestis gloriae jubilationem, in Domo tua non manufacta, perennem consequatur mansionem. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

To odmówiwszy zaczyna X. Przełożony śpiewać hymn Te Deum laudamus" jak na stronie 24, poczém następne wiersze:

V. Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto Spiritu.
R. Laudemus et superexaltemus eum in saecula,
V. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
R. A templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui nos a saeculi vanitate conversos ad bravium supernae vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabare et gratiam perseverantiae infunde, ut protectionis tuae muniti praesidio, quod te donante promissimus, te adjuvante impleamus et nostrae professionis executores effecti, ad ea, quae in te perseverantibus promittere dignatus es, feliciter pertingamus. Per Dominum nostrum etc. *R.* Amen.

V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
V. Benedicamus Domino.
R. Deo gratias.

Następnie X. Przełożony wziąwszy kropidło błogosławi Jubilatkę, kropiąc ją w kształcie krzyża i mówi:

Niech cię błogosławi Bóg Ojciec † który cię stworzył z niczego. Niech cię błogosławi Bóg Syn † który cię odkupił na krzyżu. Niech cię błogosławi Bóg Duch święty, † który cię poświęcił na Chrzcie świętym.

Niech cię błogosławi Trójca Przenajświętsza łaską Jubileuszu świętego i wszelkiém błogosławieństwem duchownéin w rzeczach niebieskich, abyś zamieszczoną została w liczbie tych, o których powiedziano: „Błogosławieni, którzy mieszkają w domu Twoim Panie: na wieki wieków będą cię chwalić.“ *R.* Amen.

Poczém poda jéj krzyż do pocałowania, mówiąc:

Pokój z tobą. *R.* Amen.

Uwaga 1. Na tém ma się zakończyć obrzęd kościelny, po którym Jubilatka zostanie processyonalnie odprowadzoną przez Siostry do Oratorium zakonnego, gdzie odbierze powinszowania od Sióstr.

Uwaga 2. Akt odbytéj Jubilacyi wpisany zostanie w księgę Professek.

VI.

O elekcyi Przeoryszy i innych urzędniczek klasztornych.

Ustawy zakonne w części IV rozdziale II mówią o elekcyi Przeoryszy i innych urzędniczek klasztornych. Tu tylko umieszczamy reskrypt określający bliżéj czas elekcyi i podajemy sposób, w jaki odbywa się elekcya.

RESKRYPT.

FR. FRANCISCUS XAVERIUS VASQUEZ PERUANUS

S. T. MAGISTER TOTIUS ORDINIS S. P. AUGUSTINI PRIOR GENERALIS.

Venerabilibus nobisque in Christo dilectis Filiabus Mantellatis Monasterii nostri Cracoviensis ejusdem Ordinis Salutem in Domino sempiternam.

Cum Nobis supplicatum fuerit, quatenus statueremus tempus pro electione Priorissae Monasterii Mantellatarum Cracoviensis, Nos justis de causis hujusmodi supplicationibus annuendum esse censuimus: qua propter tenore praesentium nostrique muneris auctoritate praecipimus

et mandamus Nostris Monialibus Mantellatis Monasterii Cracoviensis, ut singulis quatrienniis electionem Priorissae faciant Feria secunda post Dominicam in Albis, si vero in hanc feriam aliqua ex majoribus solemnitatibus inciderit, faciant electionem praefatam feria tertia immediate sequente.

Datum in Conventu Nostro S. P. Augustini de Urbe die 22. Augusti 1772.

FR. FRANCISCUS XAVERIUS VASQUEZ
GENERALIS.

Loco † Sigilli

MAGR. FR. JOANNES ANTONIUS SERTORIUS
Secretarius Ordinis.

Powyższy reskrypt przełożony na język polski.

OJCIEC MAGISTER FRANCISZEK XAWERY VAZQUEZ

Z PERUWII.

CAŁEGO ZAKONU BRACI PUSTELNIKÓW ŚW. OJCA AUGUSTYNA

JENERAL.

Wielebnym i w Bogu nam miłym Córkom Mantellatkom klasztoru Naszego Krakowskiego tegoż zakonu Zbawienia wiecznego od Pana Boga życzymy.

Zaniesiono do nas prośbę, abyśmy ustanowili czas dla obierania Przeoryszy Mantellatek klasztoru Krakowskiego. My dla słusznych przyczyn umyśliliśmy zadosyć uczynić téj prośbie, dla czego niniejszém pismem naszém, tudzież powagą i mocą urzędu Naszego przykazujemy i nakazujemy Naszym Mantellatkom klasztoru Krakowskiego, ażeby co cztery lata Przeoryszę sobie obierały w poniedziałek po niedzieli przewodniéj; jeżeliby zaś w poniedziałek pomieniony wypadło święto uroczyste, obiór Przeoryszy nastąpi zaraz nazajutrz we Wtorek.

Dan w Rzymie w konwencie Naszym świętego Ojca Augustyna dnia 22. Sierpnia 1772 r.

BR. FRANCISZEK XAWERY VASQUEZ
GENERAŁ.

Loco † Sigilli

MAG. BR. JAN ANTONI SERTORI
Sekretarz zakonu.

SPOSÓB
odbywania kapituły elekcyjnéj.

W wigilią elekcyi po Mszy św. Przeorysza przystępuje do ołtarza, składa zarząd klasztoru i oddaje pieczęć w ręce X. Prowincyała lub jego zastępcy mówiąc: Ja Siostra N. N. składam urząd Przeoryszy tutejszego klasztoru świętéj Katarzyny Sióstr Panien Augustyanek.

X. Prowincyał odebrawszy pieczęć tak przemawia: A ja imieniem Najprzewielebniejszego Ojca Magistra N. Jenerała zakonu, przyjmuję twoje zrzeczenie się i uwalniam cię od obowiązku Przełożonéj tutejszego klasztoru. W Imię Ojca i Syna † i Ducha świętego. Amen.

Odtąd Siostra Wikarya rządzi klasztorem aż do obioru nowéj Przełożonéj. W sam dzień elekcyi X. Prowincyał odśpiewa Wotywę o Duchu świętym, w czasie któréj Siostry przystępują do Kommunii świętéj. W pół godziny po Wotywie za uderzeniem trzechkrotném w dzwonek klasztorny, zgromadzają się Siostry w kaplicy, gdzie X. Prowincyał w asystencyi X. Spowiednika i X. Socyusza intonuje hymn „Veni creator“ i odśpiewa wiersz „Dominus vobiscum“ i trzy modlitwy: Oremus. Deus qui corda etc. Actiones nostras etc. jak na str. 26 i Adesto supplicationibus jak na stronie 28. — Po czém Siostry processyonalnie udają się do kapitularza i usiadają w miejscach swoich. X. Prowincyał wyrzekłszy „Benedicite“ *R.* „Deus“ przemawia teraz w duchu zakonnym stósownie do okoliczności, poleca ich modłom Dobrodziejów żywych i zmarłych, jako téż Braci i Siostry zmarłe dodając, że po ukończeniu elekcyi w czasie wolnym mają Siostry odmówić za dobrodziei i braci żywych trzy razy Psalmy pokutne, a za zmarłych trzy razy całe Officium Defunctorum.

W obecnéj zaś chwili należy zmówić za zmarłych Psalm „De profundis“, po którym: *V.* Kyrie elejson. *R.* Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster (totum secreto).

V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. A porta inferi
R. Erue Domine animas eorum.
V. Requiescant in pace.
R. Amen.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus veniae largitor et humanae salutis amator, quaesumus clementiam tuam, ut nostrae Congregationis fratres, sorores, confratres, familiares, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, Beata Maria semper Virgine intercedente, cum Beato Patre nostro Augustino et omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.
V. Requiem aeternam dona eis Domine.
R. Et lux perpetua luceat eis.
V. Requiescant in pace.
R. Amen.

Poczém odczyta imiona Sióstr głos w elekcyi nowéj Przełożonéj mających, a Nowicyuszkom każe opuścić kapitularz. Teraz przedstawi trzy kandydatki na Przełożoną z wezwaniem, aby Siostry według sumienia głos swój na jednę z kandydatek, którą za najgodniejszą i najodpowiedniejszą uważają, dawały. Każda z Sióstr namyśliwszy się nieco, pisze na kartce sekretnie imię kandydatki, którą obiera i składa do kielicha. Prezydujący z przytomnymi kapłanami policzy kartki i odczyta głosy. Siostra, która zyskała kanoniczną liczbę głosów, to jest większą połowę, zostaje Przełożoną ogłoszoną. Poczém X. Prezydent przedstawi trzy kandydatki na Wikaryą klasztoru, która tym sposobem, co i Przełożona obieraną bywa. Kartki głosów po ich obliczeniu i odczytaniu zaraz mają być spalone, aby sekret głosowania był zachowany. Teraz X. Prezydent poleca trzykroć uderzyć w dzwonek klasztorny, na który to głos przybywają do kapitularza Nowicyuszki i te pro-

feski, które głosu w elekcyi nie mają; a X. Prezydent donośnie obwieszcza skutek elekcyi mówiąc: W Imię Pana Naszego Jezusa Chrystusa Błogosławionego Amen. Roku od narodzenia Jezusa Chrystusa . . . . . dnia . . . miesiąca . . . . Ja N. N. oznajmuję, obwołuję i do wiadomości podaję, iż Wielebna Siostra N. N. obraną jest prawnie Przełożoną tutejszego klasztoru św. Katarzyny Panien Augustyanek. Również w słowach powyższych obwieści wybór Wikaryi klasztoru. Poczém podaje obranéj Przełożonéj zapaloną świecę i intonuje hymn „Te Deum laudamus“ jak na str. 24, wśród czego odprowadzoną zostanie do kaplicy, gdzie Ksiądz Prezydent śpiewa modlitwę jak następuje:

V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, praetende super famulam tuam N. et super Congregationem illi commissam spiritum gratiae salutaris et ut in veritate tibi placeat, perpetuum ei rorem tuae benedictionis infunde. Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Teraz usiada X. Prezydent na krześle, oddaje klęczącéj Przełożonéj pieczęć klasztorną i potwierdza jéj obiór temi słowy: A ja w imieniu Najprzewielebniejszego Ojca N. N. Jenerała zakonu naszego potwierdzam wybór ciebie na Przełożoną klasztoru tutejszego św. Katarzyny Panien Augustyanek nadając Ci, tak w rzeczach duchownych jak i doczesnych moc i władzę, jaką inne Przeorysze w zakonie naszym mieć zwykły. W Imię Ojca i Syna † i Ducha świętego. Amen.

Potwierdziwszy następnie wybór Wikaryi klasztoru, poleca teraz Przełożoną Siostrom zakonnym, które jéj zarazem mają oddać hołd posłuszeństwa.

Na drugi dzień w zastósowaniu się do ustaw zakonnych odbywa się obiór urzędniczek klasztornych, a w dniu oznaczonym nastąpi zakończenie i rozwiązanie kapituły

elekcyjnéj w następujący sposób: Ksiądz Prowincyał lub Prezydujący mówi: Benedicite. *R.* Amen. Teraz przemawia do Sióstr wzywając do podziękowania Bogu za szczęśliwie odbytą kapitułę elekcyjną, zachęca do ścisłago zachowania reguły i ustaw zakonnych i ciągłego postępu w doskonałości ewangelicznéj, następnie poleca kornym modłom cały Kościół katolicki, Głowę widomą Kościoła, cały kraj i Najjaśniejszy Dom panujący, Kardynała Protektora, Generała i cały zakon, Biskupa miejscowego, miasto Kraków i wszystkich dobrodziejów tak żywych jak i zmarłych, i przypomina, aby Siostry wskazane na początku kapituły modły na intencyą tych wszystkich odprawiły. Poczém odczytuje Akt odbytéj kapituły mówiąc w dalszym ciągu:

V. Oremus pro Pontifice nostro N.
R. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.
V. Oremus pro benefactoribus nostris.
R. Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam aeternam. Amen.

Teraz rozpoczyna Psalm 122 „Ad te levavi“ etc. cum Gloria Patri. Po nim: Kyrie eleison. *R.* Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster (secreto).

V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. Salvos fac servos tuos.
R. Deus Meus sperantes in te.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Deus omnium fidelium pastor et rector, famulum tuum N., quem pastorem Ecclesiae tuae praeesse voluisti, propitius respice: da ei, quaesumus, verbo et exemplo, quibus praeest, proficere, ut ad vitam, una cum grege sibi credito, perveniat sempiternam.

Praetende, Domine, fidelibus tuis dexteram coelestis auxilii, ut te toto corde perquirant et quae digne postulant consequi mereantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Poczém daje Siostrom zwyczajną absolucyą według formy jak w brewiarzu zakonnym z dodaniem, aby w przeciągu tygodnia spowiedź św. odprawiły. Następnie intonuje „Te Deum“ jak na str. 24, daléj wiersz i modlitwę:

V. Salvos fac servos tuos.
R. Deus meus, sperantes in te.
V. Mitte eis Domine auxilium de sancto.
R. Et de Sion tuere eos.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Adesto Domine supplicationibus nostris et viam famularum tuarum in salutis tuae prosperitate dispone, ut inter omnes hujus viae et vitae varietates tuo semper protegantur auxilio. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Mówiąc zaś w końcu:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit coelum et terram.
V. Benedicite. *R*. Deus.

Daje Siostrom błogosławieństwo w słowach:

„Benedictio Dei omnipotentis Patris et Fi † lii et Spiritus sancti descendat super vos et maneat semper.“

R. Amen. I na tém kończy obrząd rozwiązując kapitułę.

Uwaga. Na wypadek śmierci Przełożonéj Wikarya ma objąć zarząd klasztoru tak długo, dopóki Prowincyał lub jego zastępca nie zwoła kapituły do obioru nowéj Przełożonéj.

Co zaś tyczy się urzędniczek klasztornych, gdyby która z nich między jedną a drugą kapitułą umarła, lub gdyby okazała się kanoniczna przeszkoda skłaniająca do uwolnienia któréj od obowiązków, Prowincyał lub jego zastępca wśród Wizyty porozumiawszy się z Ojcem Duchownym, Przełożoną i Wikaryą klasztoru, obsadzi miejsce aż do kapituły następnéj elekcyjnéj.

VII.

AKT NADANIA CZARNYCH WELONOW
SIOSTROM PROFESKOM ZGROMADZENIA PANIEN AUGUSTYANEK

dnia 31 Marca 1872 roku,

którym była uroczystość Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa,

przez Księdza Zygmunta Wołka S. T. D.

byłego po dwakroć Prowincyała, obecnie Komisarza Jeneralskiego XX. AUGUSTYANÓW.

Ponieważ okoliczności odnoszące się do tego Aktu jedne takowy poprzedzały, a drugie mu towarzyszyły, przeto téż najprzód zamieszczamy tu zniesienie się w tym przedmiocie z Władzą Duchowną, a następnie opiszemy Akt odbytéj ceremonii.

A.

Zniesienie się z Władzą Dyecezalną w przedmiocie nadania Siostrom Profeskom Zgromadzenia PP. Augustyanek czarnych welonów.

L. 53. DO

Prześwietnego Konsystorza Jeneralnego

DYECEZYI KRAKOWSKIÉJ.

Ksiądz Szymon z Łowicza Mniszek S. T. D. kaznodzieja Stefana Batorego i Prowincyał XX. Augustyanów założył w roku 1565 klasztór Tercyarek reguły świętego Augustyna przy kościele świętéj Katarzyny w Krakowie. Przybyły z Rzymu do Krakowa Ksiądz Feliks Milensiusz Neapolitańczyk S. T. D. w charakterze Wikarego i Wizytatora Jeneralskiego, potwierdził założenie tych Tercyarek przyjąwszy od nich śluby wieczyste dnia 30 Marca 1605 roku

za panowania Zygmunta III, gdy siedział na stolicy biskupiéj X. Kardynał Bernard Maciejowski. Ostatecznie potwierdził założenie tych Tercyarek Ksiądz Piotr z Ankony Lanfrankus S. T. D. Jenerał zakonu dyplomem w Rzymie dnia 10 Kwietnia 1666 roku wydanym, nakazując zarazem X. Honoratowi Gurnemu Prowincyałowi zakonu, aby u nich klauzurę zakonną zaprowadził i czarne welony nosić nakazał. „Ut eas intra Clausurae septa constringat et Vela nigra gerere faciat.“ Odtąd starano się utrzymywać klauzurę; welum atoli czarnego nie zaprowadzono. Otóż Tercyarki te wiedząc, że zakonnice świętego Augustyna nietylko drugiego zakonu, ale i trzeciego jak one używają wszędzie czarnego welonu, wiedząc daléj, że i one miały poruczone przyjąć welon czarny; proszą od lat kilku podpisanego, aby to do skutku przyprowadził. Gdy i w roku zeszłym kapitularnie oświadczyły to żądanie, przeto podpisany odniósł się do Jenerała zakonu w tym względzie i uzyskał pod dniem 6. Lipca 1871 r. przychylną odpowiedź w słowach: „Quo ad velum nigri coloris gestandum ab istis Monialibus nostratibus, nulla est difficultas, ac proinde potest illis hujusmodi facultatem facere.“

W takim stanie rzeczy, gdy ze strony zakonnéj nie ma żadnéj przeszkody, aby prośby Tych Tercyarek nie uwzględnić, ale owszem za dozwoleniem im czarnego welonu przemawia i zwyczaj wszystkich klasztorów żeńskiéj téj kategeryi i nakaz z roku 1666, i wyżéj przytoczone orzeczenie teraźniejszego Jenerała zakonu, przeto podpisany postanowił w rocznice historyczne klasztoru, to jest 31 Marca lub 10 kwietnia b. r. zaprowadzić, aby welony białe nosiły Nowicyuszki, Profeski zaś przyjęły i nosiły welony czarne; byleby na to i Prześwietny Konsystorz Swoje „Placetum“ wydał, o co właśnie podpisany niniejszém uprasza.

Kraków dnia 22. Marca 1872 r.

Ks. Zygmunt Wołek
KOMISARZ JENERALSKI
Klasztorów Augustyańskich.

Odpis Odezwy Prześwietnego Konsystorza Jeneralnego Dyecezyi Krakowskiéj z dnia 25. Marca 1872 r. L. 502 do Wielmożnego JX. Wołka Komisarza Jeneralskiego XX. Augustyanów w Krakowie.

„W przychyleniu się do prośby WJX. Wołka Komisarza Jeneralskiego XX. Augustyanów w Krakowie, z dnia 22. Marca r. b. L. 53. Konsystorz Biskupi z uwagi, że według tegoż pisma WJX. Komisarza już X. Piotr Lanfrancus Jenerał zakonu Augustyanów, dyplomem dnia 10. Kwietnia 1666 w Rzymie wydanym, zatwierdziwszy ostatecznie założenie Zgromadzenia Tercyarek przy kościele świętéj Katarzyny w Krakowie, nakazał, aby żyjąc w klasztorze welony czarne nosiły, daléj z uwagi, że zakonnice świętego Augustyna nie tylko drugiego, ale i trzeciego Zakonu wszędzie welonów czarnych używają, nareszcie z uwagi, że obecny Jenerał zakonu pismem z dnia 6. Lipca 1871 r, do WJX. Komisarza wystósowaném na to się zgodził, aby w mowie będącym Zakonnicom noszenia czarnych welonów dozwolono, z uwagi przeto tego wszystkiego Konsystorz biskupi, oświadcza niniejszém, iż nie ma nic przeciwko temu, aby w rzeczoném Zgromadzeniu odtąd Nowicyuszki białych, Profeski zaś czarnych welonów używały.“

(Podpisano) GAŁECKI.

RUSSEK, kanclerz.

B.

AKT ODBYTÉJ CEREMONII
przy nadaniu czarnych welonów
SIOSTROM PROFESKOM ZGROMADZENIA PP. AUGUSTYANEK.

Komisarz Jeneralski XX. Augustyanów dopełniwszy wszelkich formalności, wyznaczył następnie do nadania Siostrom Profeskom PP. Augustyanek czarnych welonów, dzień 31 Marca 1872 r., dzień w którym właśnie w tym roku przypadła doroczna uroczystość wielkiéj pamiątki Zmartwych-

wstania Chrystusa Pana. Jakoż w dniu tym zrana otoczony gronem swych braci zakonnych, celebrował solenną Wotywę w kaplicy PP. Augustyanek, w czasie któréj po „Credo“ zstąpił na stopnie ołtarza i wezwał pomocy Ducha Przenajświętszego intonując hymn „Veni Creator,“ po którym odśpiewał wiersze i modlitwy Następnie powrócił na środek ołtarza. Teraz Przełożona klasztoru odczytała głośno formułę ponowienia ślubów, którą Siostry Profeski razem za nią powtórzyły, a celebrans przyjął i potwierdził ponowienie, odmawiając przepisane modlitwy.

Po czém przemówił do Sióstr zakonnych przedstawiając im podwójną ważność dnia bieżącego, raz że w dniu tym obchodzimy doroczną uroczystość Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa, które jest fundamentem czyli gruntem wiary, podstawą nadziei przyszłego żywota i ciał zmartwychwstania, już téż że w dniu tym mają przyjąć Profeski czarne welony, bo odtąd Nowicyuszki białych, Profeski zaś czarnych welonów używać będą. Następnie pobłogosławił celebrans złożone na ołtarzu welony czarne i przy odmówieniu przepisanéj modlitwy włożył welon czarny na głowy szesnastu Profesek w następnym porządku:

1. Wielebn. Siostrze Anton. Cofałce Przełożon. klasztoru.
2. „ „ Maksymie Kosińskiéj Wikaryi.
3. „ „ Katarzynie Łabędzkiéj Dyskretce.
4. „ „ Limbanii Grzybowskiéj Jubilatce.
5. „ „ Hilaryi Kozakiewicz nauczycielce *).
6. „ „ Prosperze Śliwińskiéj zakrystyance.
7. „ „ Nowelli Czychoń fórtyance.
8. „ „ Monice Goreczko Prefekcie szkoły.
9. „ „ Laurencyi Suchan Szafarce.
10. „ „ Annie Gebauer Infirmarce.
11. „ „ Maryannie Bok nauczycielce.
12. „ „ Juliannie Benduskiéj Mistrz. nowic.
13. „ „ Józefie Cichoń nauczycielce.
14. „ „ Weronice Sikorze nauczycielce.
15. „ „ Chrystynie Bogoń ogrodniczce.
16. „ „ Klarze Kaul refektarce.

---

[1]) Siostra Hilarya Kozakiewicz umarła 17. Maja 1872 r.

Poczém przemówił znowu do Sióstr w duchu zakonnym. Widząc zaś przed sobą trzy pozostałe Siostry w białych welonach, a mianowicie: Siostrę Augustynę Konarzewską, Siostrę Teklę Górek i Siostrę Helenę Grzesiewicz, które wprawdzie rok Nowicyatu skończyły, lecz ślubów uroczystych jeszcze nie wykonały, dodał, że lubo odtąd welon biały będzie oznaką Nowicyuszki, wszelako ztąd nie następuje, aby zaraz po roku Nowicyatu dawać welon czarny, gdyż ten jest oznaką zupełnego poślubienia się Oblubieńcowi Jezusowi Chrystusowi, co dopiero dzieje się przy professyi, ztąd téż i welon czarny tylko przy składaniu uroczystych ślubów ma się nadawać.

Po przemówieniu Siostry zajęły swoje miejsce w kaplicy, a celebrans kończył Wotywę, w czasie któréj przystąpiły one do Kommunii świętéj. Po Wotywie celebrans zaintonował hymn dziękczynny „Te Deum,“ po którym odśpiewał wiersze i przepisane modlitwy, poczém udzielił błogosławieństwa wszystkim Siostrom i na tém zakończono ten pamiętny dla Zgromadzenia PP. Augustyanek obrząd.

Ku wiecznéj rzeczy pamięci dodajemy, iż nadanie to Siostrom Profeskom czarnych welonów przez WJX. Zygmunta Wołka S. T. D., byłego po dwakroć Prowincyała, a obecnie Komisarza Jeneralskiego klasztorów Augustyańskich w Krakowie, miało miejsce w czasie, gdy tą częścią Dyecezyi Krakowskiéj w Państwie Austryackiém leżącą zarządzał JW. JX. Antoni Junosza Gałecki S. T. D. biskup Amatejski, Asystent Tronu Papiezkiego, Prałat domowy Jego Świątobliwości, Hrabia Rzymu, kawaler orderu żelaznéj korony II klasy jako Wikaryusz Apostolski, a Jenerałem całego zakonu Augustyańskiego był Najprzewielebniejszy Ojciec Magister świętéj Teologii X. Jan Belluomini Rzymianin. W klasztorze XX. Augustyanów przy kościele św. Katarzyny w Krakowie był wtedy Przeorem X. Szczepan Galewicz S. T. L. Podprzeorem X. Bonawentura Maliński Senior, Spowiednikiem PP. Augustyanek X. Mikołaj z Tolentynu Szpernoga, a Promotorem Arcy-

bractwa Pocieszenia Najświętszéj Maryi Panny i katechetą szkoły głównéj żeńskiéj u PP. Augustyanek X. Augustyn Sutor.

Rzeczywistość powyższego Aktu własnoręcznie podpisuję i pieczęcią Komisarską stwierdzam.

Loco ✝ Sigilli

Ks. Zygmunt Wołek
Komisarz Jeneralski.

Ks. Szczepan Galewicz
Przeor XX. Augustyanów.

Ks. Mikołaj Szpernoga
Sekretarz Komisarski,
oraz Spowiednik PP. Augustyanek.

Ks. Augustyn Laurenty Sutor
Promotor i Katecheta.

VIII.

WYKAZ ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH
ZAKONU AUGUSTYAŃSKIEGO
według miesięcy i dni, w których zakon takowych obchodzi,
z dodaniem przy niektórych modlitwy kościelnéj.

STYCZEŃ.

19. Świętego Fulgentego biskupa Ruspeńskiego w Afryce.
28. Błogosławionéj Weroniki z Bisnasko panny II zakonu klasztoru świętéj Marty w Medyolanie.

Antyfona.

Chodź oblubienico Chrystusa, otrzymaj wieniec, który Pan Ci zgotował na wieki.

V. Łaska rozlana jest po wargach Twoich.

R. Dla tego błogosławił Cię Bóg na wieki.

Módlmy się.

Wysłuchaj nas Boże Zbawicielu nasz, abyśmy tak ochoczo oddawali się prawdziwéj pobożności, jak ochotnie

obchodzimy dzisiaj uroczystość Błogosławionéj Weroniki panny Twojéj. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje na wieki. *R.* Amen.

L U T Y.

3. Błogosławionego Szymona z Kassia wyznawcy.
6. Błogosławionego Antoniego z Amanduli wyznawcy.
8. Rocznica zejścia błogosławionego Izaiasza Bonera † 1471 r.
10. Świętego Wilhelma wyznawcy niegdyś księcia Akwitanii, obchodzi zakon z oktawą.

Antyfona.

O święty Gwilhelmie, który zasłużyłeś na królestwo niebieskie, wstawiaj się u Boga za Twymi sługami, abyśmy się stali godnymi przyjść do radości żywota wiecznego.

V. Módl się za nami święty Gwilhelmie.

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się.

Boże, któryś błogosławionego Gwilhelma wyznawcę Twego stałością wielką przeciwko burzom tego świata uzbroił, daj nam prosimy sługom Twoim, abyśmy Jego wstawieniem się wsparci, wszelkich napadów nieprzyjacielskich uchronili się. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa i t. d. *R.* Amen.

12. Błogosławionéj Chrystyny z Akwili panny II zakonu.

Antyfona i Wiersz jak 28. Stycznia.

Modlitwa.

Wszechmogący i miłosierny Boże, który chciałeś, aby błogosławiona Chrystyna hojnie łaską Twą obsypana cnotami jaśniała, spraw to łaskawie, abyśmy śladem Jéj w miłości i cierpliwości postępując, nagrody wiecznéj dostąpili. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki. *R.* Amen.

14. Błogosławionéj Chrystyny ze Spoletu panny III zakonu.

Antyfona i wiersz jak 28. Stycznia.

Modlitwa.

Panie Jezu Chryste, jasności światła wiekuistego, któryś w Pannie Twojéj Chrystynie strzegł cudownie od mło-

dości, niewinności obyczajów, spraw to, abyśmy w Jéj ślady wstępując w Twéj miłości wieczyście zostawali. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. *R.* Amen.

18. Błogosławionéj Chrystyany od świętego Krzyża panny II zakonu.

Antyfona.

Przywiodą królowi panny za nią, aby w świątobliwości i w sprawidliwości wzięły błogosławieństwo i koronę od Pana Boga swego.

V. Z ślicznością Twoją i z pięknością Twoją.
R. Naciągnij, szczęśliwie postępuj i króluj.

Módlmy się.

Wysłuchaj nas Boże Zbawicielu nasz, abyśmy tak ochoczo oddawali się prawdziwéj pobożności, jak ochotnie obchodzimy dzisiaj uroczystość błogosławionéj Chrystyany panny Twojéj. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą w jedności Ducha świętego żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

20. Błogosławionego Cherubina z Awilianu wyznawcy.
25. Błogosławionéj Julii panny III zakonu.

Antyfona i Wiersz jak 28. Stycznia.

Modlitwa.

Boże, który wiesz, że my na tak wielkie niebezpieczeństwa narażeni dla ułomności ludzkiéj ostać się nie możemy; użycz nam przez zasługi i wstawienie się błogosławionéj Julii panny, abyśmy od złego, które za grzechy nasze ponosimy, wyrwani, łatwiéj rzeczy niebieskie pojmowali. Przez Pana naszego itd. *R.* Amen.

28. Rocznica drugiego przeniesienia ciała świętego ojca Augustyna z wyspy Sardynii do miasta Pawii.

Antyfona.

Biskupie najświętszy Ojcze Augustynie, wzorze obyczajów i prawa wyrocznio, światło Doktorów i życia

naszego źwierciadło bądź nam przed Bogiem litościwym pośrednikiem.

V. Módl się za nami święty Ojcze Augustynie.

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Módlmy się.

Boże, któryś lud Twój przeprowadził przez morze czerwone i chciał, aby ciało świętego wyznawcy Twego i Doktora Augustyna Ojca naszego po nad przepaści morskie przeniesione i w miejscu Tobie upodobaném umieszczone było, racz nam dać prosimy Cię, abyśmy za przyczyną Tego, którego dziś przeniesienie obchodzimy, dostali się po śmierci do żywota wiecznego. Przez Pana itd. *R.* Amen.

MARZEC.

2. Błogosławionych jedenastu męczenników Japońskich: Piotra, Bartłomieja, Ferdynanda i towarzyszy.
5. Błogosławionego Hieronyma z Recinato wyznawcy.
17. Świętego Patrycego biskupa i wyznawcy, najpierwszego opowiadacza Jezusa Chrystusa w Irlandyi.
20. Błogosławionych Ewangelisty i Peregrina z Werony wyznawców.
22. Błogosławionego Ugolina Zefiryna z Kortony wyznawcy.
28. Błogosławionego Antoniego z familii Patrizich z Menticyanu wyznawcy.

KWIECIEŃ.

6. Błogosławionéj Katarzyny z Pallancyi panny II zakonu, założycielki miejscowego klasztoru.

Antyfona.

Pójdź oblubienico Chrystusowa, weź wieniec, który Ci Pan przygotował na wieki.

V. Z tym kształtem twarzy postępuj skwapliwie,
R. Postępuj w drodze i króluj szczęśliwie.

Módlmy się.

Wysłuchaj prosimy Panie próśb naszych i daj nam za wstawieniem się błogosławionéj Katarzyny Panny Twojéj, abyśmy tajemnice Męki Pańskiéj rozmyślając, pobudzali się za pomocą łaski Twojéj do postępowania śladami cierpliwości Chrystusowéj. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

7. Błogosławionéj Julianny zwanéj świętą, panny II zakonu odznaczającéj się zapałem w rozszerzaniu czci należnéj dla Najświętszego Sakramentu.

Antyfona i wiersz jak 28. Stycznia.

Modlitwa.

Boże, podwyższenie pokornych, któryś błogosławioną Juliannę pannę cudownie natchnął zapałem rozszerzenia czci nabożnéj dla Przenajświętszego Sakramentu; daj nam prosimy Cię, Jéj pokorę tak naśladować wśród ziemi, abyśmy wraz z Nią zasłużyli na wyniesienie w przybytek niebieski. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

8. Błogosławionego Klemensa z Auximo wyznawcy.
9. Rocznica przeniesienia ciała świętéj Moniki matki św. ojca Augustyna z miasta Ostyi nad Tybrem do Rzymu za Marcina V papieża, gdzie w kościele głównym zakonu naszego, św. ojca Augustyna pogrzebane było.

Antyfona.

Wejrzał Pan na pokorę służebnicy Swojéj, któréj syna przyjął i napełnił darami.

V. Z ślicznością Twoją i z pięknością Twoją.
R. Naciągnij, szczęśliwie postępuj i króluj.

Módlmy się

Wszechmogący wieczny Boże, któryś dzień ten przeniesienia błogosławionéj matki Moniki, poświęcić raczył

na chwałę i cześć imienia Twego, udziel nam sługom Twoim radości w téj uroczystości, abyśmy dostali się do nieba za przyczyną Téj, któréj czcimy członki na ziemi. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

11. Błogosławionego Andrzeja z góry królewskiéj wyznawcy.
20. Błogosławionego Szymona z Tudertu wyznawcy, którego ciało znajduje się w Bononii w klasztorze naszym świętego Jakóba.
26. Najświętszéj Maryi Panny Dobréj Rady, któréj obraz cudownie się zjawił w kościele naszym w mieście Genestano w państwie kościelném za Papieża Pawła II roku 1467, gdzie słynie wielkiemi cudami i gdzie nader licznie zgromadzający się lud głęboką cześć mu oddaje.

Antyfona.

Święta Marya, ratuj nędznych, dopomóż małodusznym, pociesz smutkiem strapionych, módl się za lud, przyczyń się za duchowieństwem, wstawiaj się za nabożną płcią niewieścią, niech uczują wszyscy poratowanie Twoje, którzy obchodzą Twoje chwalebne święto. Alleluja.

V. Spraw to, abym Cię chwalił godnie Panno Najświętsza. Alleluja.
R. Dodaj mi męztwa przeciw nieprzyjacielom Twoim. Alleluja.

Módlmy się.

Boże, wszelkiego dobra Dawco, który chciałeś okazały obraz Rodzicielki Syna Twojego cudownem zjawieniem się świetnym uczynić, użycz łaskawie, abyśmy za prośbą téjże błogosławionéj Maryi Panny, do niebieskiéj ojczyzny szczęśliwie dostać się mogli. Przez Tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

28. Błogosławionego Augustyna Nowelli wyznawcy.

Antyfona.

Przyrównam go mężowi mądremu, który na opoce dom swój zbudował.

V. Ukochał go Pan i łaską uzbroił.
R. I szatą chwały w niebie go ustroił.

Módlmy się.

Boże, który pysznym opór stawiasz, pokornym zaś dajesz łaskę, daj nam prosimy, za przyczyną błogosławionego Augustyna wyznawcy Twego, abyśmy się pychy strzegli, a postępując w pokorze do Ciebie Boga prawdziwego się dostali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

M A J.

4. Świętéj Moniki, matki św. ojca naszego Augustyna z oktawą.

Antyfona.

Płakała rzewnemi łzami, aby nawiedził Bóg Jéj syna, zstępując z wysokości oświecił tego, który w ciemności i w cieniu śmierci siedział. Alleluja.

V. Módl się za nami błogosławiona matko Moniko. Alleluja.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych. Alleluja.

Módlmy się.

Boże, pocieszycielu smutnych i w Tobie ufność pokładających Zbawco, który błogosławionéj matki Moniki pokorne łzy w nawróceniu syna Jéj Augustyna miłościwie przyjąć raczyłeś, daj nam za przyczyną obojga grzechy nasze opłakiwać, i z łaski Twojéj odpuszczenia ich dostąpić. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* A.

5. Nawrócenie św. Ojca Augustyna, którego św. Ambroży biskup tego dnia w Medyolanie ochrzcił.

Antyfona.

Augustyna wielce pobożna matka, którego pierwéj co do ciała porodziła światu z wnętrzności serca, potém obfitością wylanych łez odrodziła Chrystusowi. Alleluja.

V. Módl się za nami błog. Ojcze Augustynie. Alleluja.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chryst. Alleluja.

Módlmy się.

Boże, któryś dzień dzisiejszy ozdobił cudownem nawróceniem błogosławionego Ojca naszego Augustyna wyznawcy Twego i biskupa, spraw prosimy Cię, aby jak Tenże tępiąc błędy kościół Twój bronił, tak też w skutek swoich modłów serca nasze zroszone łaską Twoją strzegł od napadu złego ducha. Przez Pana naszego Jezusa Chrystuaa itd. *R.* Amen.

17. Świętego Posydego biskupa kalameńskiego ucznia św. ojca Augustyna i życia Jego sławnego pisarza.
12. Błogosławionéj Ryty z Kassya wdowy, zakonnicy II. zakonu, która po świeckich zaślubinach, oblubieńca wiecznego Chrystusa jedynie pokochała.

Antyfona.

Obłóżcie mię kwieciem, osypcie mię jabłki, boć mdleję od miłości. Alleluja.

V. Nacechowałeś Panie, sługę Twoję Rytę. Alleluja.
R. Znakiem miłości i męki Twojéj. Alleluja.

Módlmy się.

Boże, któryś raczył udzielić błogosławionéj Rycie taką łaskę, iż ta naśladując Cię w miłowaniu nieprzyjaciół swoich, na sercu i czole miłości i męki Twojéj znaki nosiła; daj nam prosimy za jéj przyczyną i zasługą nieprzyjacioły nasze miłować i boleści Twéj męki, cierni poranienia ustawicznie rozważać. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. *R.* Amen.

CZERWIEC.

5. Rocznica kanonizacyi świętego Mikołaja z Tolentynu, którego Eugeniusz IV papież roku 1446 w poczet świętych policzył.
12. Świętego Jana od św. Fakunda wyznawcy, sławnego z wielkiéj świątobliwości życia i żarliwości wiary, z oktawą.

Antyfona.

Rozradował się duch Jana w Bogu Zbawicielu swoim, widząc na ołtarzu chwałę Majestatu Jego.

V. Uczynił granice Twoje w pokoju.
R. I wyborem zboża nasyca cię.

Módlmy się.

Boże Twórco pokoju i lubowniku miłości, któryś błogosławionego Jana wyznawcę Twego szczególną ozdobił łaską jednania powaśnionych, daj nam przez Jego zasługi i prośbę, abyśmy utwierdzeni w miłości Bożéj, żadnemi pokusami nie dali się od niéj odciągnąć. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą i Duchem św. w jedności żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

22. Błogosławionego Filipa z Placencyi wyznawcy.
23. Błogosławionego Piotra Jakóba z Pisauro wyznawcy.

LIPIEC.

21. Błogosławionych Benigna i Kara z Werony wyznawców.
24. Błogosławionego Antoniego Turyana z Akwilei wyznawcy.
27. Błogosławionéj Lucyi Bufalari panny, Przełożonéj III zakonu w mieście Ameryi w Umbryi.

Antyfona i wiersz jak 28 Stycznia.

Módlmy się.

Panie Jezu Chryste, któryś błogosławionéj Lucyi pannie łaskę cudu udzielił w leczeniu dzieci i wyganianiu czartów, spraw łaskawie, abyśmy za jéj wstawieniem się pokonawszy natarcie wszystkich nieprzyjaciół, zbawienia duszy i ciała dostąpili. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, Bóg na wieki wieków. *R.* Amen.

SIERPIEŃ.

2. Błogosławionego Jana Reatyna wyznawcy.
11. Błogosławionych Piotra i Jana Becchetti wyznawców.
13. Świętego Symplicyana biskupa medyolańskiego wyznawcy.
14. Błogosławionéj Julianny z Busto panny II zakonu.

Antyfona i wiersz jak 28 Stycznia.

Módlmy się,

Boże, któryś rodzajowi ludzkiemu w Synu Twoim najukochańszym dał wyborny przykład posłuszeństwa; daj nam prosimy za wstawieniem błogosławionéj Julianny panny, abyśmy poznawszy z Twojéj łaski drogi sprawiedliwości, za natchnieniem niebieskiem temiż postępując do wiecznéj szczęśliwości zdążyć mogli. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

16. Ś. Alipiego biskupa Tagasteńskiego, ucznia św. ojca Augustyna.
18. Błogosławionéj Klary z Montefalko w Umbryi, panny II zakonu, nad któréj sercem Pan Bóg odnowił tajemnice męki pańskiéj.

Antyfona i wiersz jak 28 Stycznia.

Módlmy się,

Boże, któryś błogosławioną pannę Twoję Klarę uwielbił, w sercu Jéj męki Twojéj tajemnicę i Trójcy Przenajświętszéj odnawiając, racz to sprawić łaskawie za Jéj prośbą, abyśmy gorzkość Twéj męki wspominali i zasłużyli sobie na szczęście oglądania wiecznie Trójcy Przenajświętszéj. Który z Ojcem i z Duchem świętym w Trójcy żyjesz i królujesz Bóg, po wszystkie wieki wieków. *R.* Amen.

23. Świętych męczenników zakonu naszego: Liberata opata. Bonifacego dyakona, Serwiusza, Rustyka, Rogata i Septima zakonników i Maxyma chłopca, którzy podczas prześladowania Wandalskiego za Huneryka króla, za mężne wyznanie wiary katolickiéj w Kartaginie w Afryce śmierć męczeńską ponieśli.
27. Wigilia świętego Ojca Augustyna.

Modlitwa.

Daj, prosimy wszechmogący Boże, aby wspaniała, któréj oczekujemy uroczystość błogosławionego Ojca naszego Augustyna wyznawcy Twego i biskupa, pobożność naszę wzmogła i ku zbawieniu nam posłużyła. Przez Pana naszego itd. *R.* Amen.

28. Uroczystość świętego Augustyna biskupa, Ojca i Patryarchy zakonu i najzacniejszego Doktora kościoła bożego, z oktawą uprzywilejowaną.

Antyfona.

Oto zawitał nam dzień uroczysty, w którym rozwiązany z ciała święty biskup Augustyn, wzięty jest z aniołami, gdzie cieszy się z prorokami, weseli z apostołami, których pełen ducha to nam dostępném uczynił, co oni opowiadali z tajemnic boskich, po których pierwszy zajaśniał łaską dzielnéj wymowy w rozszerzaniu słowa bożego.

V. Módl się za nami błogosławiony Ojcze Augustynie.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystus.

Módlmy się.

Boże, któryś skryte tajemnice mądrości Twojéj błogosławionemu Ojcu Augustynowi odkrywając i ogień miłości boskiéj w sercu Jego wzniecając cud ognistéj kolumny i obłoku w kościele Twoim wznowił; daj nam, abyśmy za Jego przyczyną morze tego świata szczęśliwie przebyli i do wiecznéj ojczyzny według obietnicy Twojéj dojść zasłużyli. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

Prefacya czyli pienie
na uroczystość Świętego Ojca Augustyna.

„Godną zaiste i sprawiedliwą jest rzeczą, a nawet słuszną i zbawienną, abyśmy Ci zawsze i wszędzie składali dzięki, Panie święty, Ojcze wszechmocny, wiekuisty Boże. Albowiem naczynie przez Ciebie wybrane i światło Ojców kościoła miodopłynny Augustyn, promieniem prawdziwéj jasności na całym świecie zajaśniał, kościół zaś

święty nauką zbawiennéj wiary, Augustyn rzeczywiście oświecił. Zniweczył kacerstwa, błędy rozproszył, heretyki pognębił, a cały świat chrześciański swém życiem nieskazitelném przyozdobił, nauczał kapłanów, upominał świeckich, zbłąkanych na drogę prawdy naprowadzał. A zaradzając zbawiennie wszelkiego powołania wiernym, Twoję na tym burzliwym oceanie Łódź bezpiecznie prowadził. Przeto z Anioły i Archanioły, z Tronami i Mocarstwy i z całém wojskiem niebieskiém, pienie Twéj chwały nieustannie wygłaszamy, mówiąc:“

„Święty, święty, święty, Pan Bóg zastępów; pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojéj; Hosanna na wysokościach. Błogosławiony, który idzie w Imię Pana, Hosanna na wysokościach.

Uwaga.

W niedzielę po uroczystości św. Ojca Augustyna obchodzi zakon uroczystość Najświętszéj Maryi Panny Pocieszenia, pod któréj wezwaniem istnieje Arcybractwo Paska rzemiennego we wszystkich kościołach augustyańskich.

Antyfona.

Pod Twoję obronę uciekamy się, najłaskawsza panno; przyjmij nas jedyna nadziejo nasza i miéj radość w naszéj chwale.

V. Błogosławionaś Ty między niewiastami.
R. I błogosławion owoc żywota Twojego.

Módlmy się.

Panie Jezu Chryste, Ojcze miłosierdzia i Boże całego pocieszenia, spraw miłościwie, abyśmy, jak mając przepasane biodra w radości czcimy najczystszą Rodzicielkę Twoją Maryą pod wezwaniem Pocieszenia na ziemi, tak zasłużyli zażywać nieustannie z Nią społeczeństwa w niebiesiech. Który żyjesz i królujesz z Bogiem, Ojcem i Duchem św., Bóg Jeden na wieki. *R.* Amen.

WRZESIEŃ.

4. Oktawą św. Ojca Augustyna.

Antyfona.

Dziś pełen chwały Ojciec Augustyn, po zniszczeniu domu na tym padole ziemskim, otrzymał dom w niebiesiech nie ręką ludzką wystawiony, na który sobie z pomocą łaski Boskiéj czynami dobremi zasłużył na ziemi. A tak czego pragnął za życia, dziś kosztuje nieustannie, nie troszcząc się o nic więcéj.

V. Módl się za nami błogosławiony Ojcze Augustynie.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystus.

Módlmy się.

Boże, któryś błogosławionego Ojca Augustyna kościołowi Twojemu w wykładaniu pisma świętego tajemnic, Doktora najlepszego i wybranego biskupa opatrzył, racz nam dać prosimy i z nauk Jego wskazówki i we wstawieniu się Jego podporę. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

5. Świętego Antonina męczennika, którego święte kości w kościele Palentyńskim we Francyi z wielką uczciwością przechowywują.
6. Błogosławionéj Limbanii panny, II zakonu w klasztorze św. Tomasza w Genui.

Antyfona i wiersz jak 28 Stycznia.

Módlmy się,

Wysłuchaj nas Panie Zbawicielu nasz, abyśmy tak w święte rośli nabożeństwo, jako się z uroczystości błogosławionéj Limbanii dziewicy Twojéj weselimy. Przez Pana naszego itd. *R.* Amen.

10. Świętego Mikołaja z Tolentynu wyznawcy z oktawą.

Na mocy potwierdzenia Eugeniusza IV Papieża, poświęca się chléb przed Wotywą w dzień św. Mikołaja z Tolentynu.

Antyfona.

Uczynił Pan moc w ramieniu swego świętego, aby rozproszył czarta, a chorych napełnił dobrami.

V. Módl się za nami święty Mikołaju.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystus.

Módlmy się.

Racz dać, prosimy Cię, wszechmogący Boże, aby kościół Twój, który błogosławionego Mikołaja wyznawcy Twojego podziwienia godnemi czynami i chwałą cudów słynie, za jego przyczyną i zasługami cieszył się ciągłym pokojem i zgodą. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha św. Bóg na wieki wieków. *R.* Amen.

18. Świętego Tomasza z Wilanowa w Hiszpanii biskupa wyznawcy, z oktawą.

Antyfona.

Łaknące napełnił dobrami, a ubogich nie puścił z niczém, przyjął nędznych i ubogich pojednanych miłosierdziem swojém.

V. Módl się za nami błogosławiony Tomaszu.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystus.

Módłmy się.

Boże, któryś błogosławionego Tomasza biskupa, obdarzył osobliwą litością względem ubogich, prosimy, abyś za Jego przyczyną na wszystkich, którzy Cię błagają, źródło Twego miłosierdzia łaskawie wylał. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego Bóg na wieki wieków. *R.* Amen.

PAŹDZIERNIK.

11. Rocznica pierwszego przeniesienia ciała św. Ojca Augustyna z Hippony na wyspę Sardynią.

Antyfona.

Augustynie światło Doktorów, utwierdzenie kościoła, pogromco heretyków, naczynie wielkie umiejętności, prosimy Cię, módl się do Boga za Twymi sługami.

V. Módl się za nami błogosławiony Ojcze Augustynie.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystus.

Módlmy się.

Boże, Dawco wszelkiego dobra, który dzień dzisiejszy wesołym uczyniłeś czcigodném przeniesieniem błogosławionego Ojca naszego Augustyna, wyznawcy i biskupa Twego, spraw, prosimy Cię, abyśmy za Jego prośbą przeniesieni zostali z tego ziemskiego padołu w towarzystwo Błogosławionych. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

16. Świętych męczenników: Martyniana i Saturnina, oraz dwóch ich braci, którzy za Genzeryka króla w Afryce śmierć za wiarę świętą ponieśli; Maksyma zaś panna z więzienia uwolniona przewodniczyła w klasztorze i świątobliwie życie zakończyła.

Antyfona.

Tych bowiem jest królestwo niebieskie, którzy wzgardzili życiem tego świata, i doszli do nadgrody królestwa, i obmyli szaty swoje we krwi Baranka.

V. W Panu się cieszyć będą sprawiedliwi.
R. Bo w drodze prawéj zostaną szczęśliwi.

Módlmy się.

Daj nam to prosimy wszechmogący Boże, abyśmy, którzy obchodzimy narodziny błogosławionéj Maksymy panny, i cieszymy się z uroczystości świętych męczenników Twoich Martyniana, Saturnina i innych Braci, za Ich opieką gardzili rzeczami doczesnemi, a zamiłowali niebieskie. Przez Pana naszego itd. *R.* Amen.

21. Błogosławionego Gundysalwa z Lagos wyznawcy.
22. Błogosławionego Grzegorza z Werukuli wyznawcy.
23. Jana Dobrego z Mantui wyznawcy.

27. Błogosławionéj Heleny z Walentynów wdowy, zakonnicy III zakonu.

Antyfona.

Podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi kupcowi szukającemu dobrych pereł, który znalazłszy jednę drogą perłę, odszedł i sprzedał wszystko co miał i kupił ją.

V. Z tym kształtem twarzy postępuj skwapliwie,
R. Postępuj w drodze i króluj szczęśliwie.

Módlmy się.

Boże, któryś błogosławioną Helenę, miłością Twoją zapaloną, godną podziwienia w ustawiczném umartwieniu saméj siebie uczynił, daj nam za Jéj przykładem i prośbą, abyśmy godne owoce pokuty wydawali i Ciebie zawsze miłowali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje itd. *R.* Amen.

29. Błogosławionego Piotra z Eugubii wyznawcy.

LISTOPAD.

5. Poświęcenie wszystkich kościołów zakonu augustyańskiego z oktawą.
13. Wszystkich Świętych zakonu augustyańskiego.

Antyfona.

O zwycięzkie wojsko tryumfujących Męczenników, o świetne grono świętych Wyznawców, o szlachetny orszaku błogosławionych Zakonników, o dziewice pańskie i święte niewiasty i wszyscy naszéj pustelni mieszkańcy, przyczyńcie się za nami. Alleluja.

V. Weselcie się w Panu i cieszcie się sprawiedliwi.
R. I chlubcie się wszyscy serc prawych.

Módlmy się.

Wszechmogący wieczny Boże, któryś nam wszystkich Świętych zakonu naszego zasługi w jednéj uroczystości czcić pozwolił, prosimy Cię pokornie, abyś nam przez

wzgląd na tylu orędowników, z obfitego źródła Twego miłosierdzia przebaczenia udzielić raczył. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa itd. *R.* Amen.

14. Wspomnienie wszystkich zmarłych Braci i Sióstr zakonu naszego.
20. Świętego Galazego Papieża, który ze szkoły i klasztoru św. Ojca Augustyna z Afryki, gdy Wandale kościół prześladowali, do Włoch przyszedł i w klasztorze blisko Neapolu w Kampanii życie zakonne wiodąc, dla wielkiéj nauki i świętości życia od Kleru Rzymskiego Papieżem obrany, jaśniał wszelkiemi cnotami.
24. Świętego Prospera biskupa Akwitańskiego wielce odznaczającego się nauką i pobożnością, który się o wiarę katolicką i o naukę św. Ojca Augustyna przeciwko Pelagianom mężnie zastawiał.

Antyfona.

Kapłanie i biskupie, cnót miłośniku i dobry ludu pasterzu, proś za nami Boga.

V. Ukochał go Pan i łaską uzbroił,
R. I szatą chwały w niebie go ustroił.

Módlmy się.

Kościół Twój, prosimy Cię Panie, który chciałeś ozdobić chwalebnemi zasługami i nauką błogosławionego Prospera wyznawcy Twego i biskupa, niech łaska niebieska rozkrzewia i wzrostu udziela. Przez Pana naszego itd. *R.* Amen.

GRUDZIEŃ.

7. Świętego Ambrożego biskupa Medyolańskiego i kościoła Doktora, którego się nauką i świątobliwością kościół powszechny zdobi, a za którego staraniem Święty Ojciec Augustyn do wiary katolickiéj nawrócony i ochrzczonym był.
16. Świętych Panien zakonu naszego, które podczas prześladowania Wandalskiego za Huneryka króla Arya-

nina w Afryce, były zawieszone w znacznéj wysokości i uwiązane miały u nóg bardzo ciężkie kamienie, a następnie palone blachami ognistemi, męczeństwo szczęśliwie przeniosły dając świadectwo nauce Pana Jezusa.

Antyfona.

Mądre panny przygotujcie wasze lampy, oto oblubieniec idzie, wynijdźcie przeciwko niemu.

V. Chwałą i czcią ukoronowałeś je Panie.
R. I powstanowiłeś je nad dziełami rąk Twoich.

Módlmy się.

Daj nam prosimy Panie Boże nasz, świętych panien i męczenniczek Twoich, nieprzerwaném nabożeństwem obchodzić zwycięztwo, abyśmy nie mogąc Ich uczcić godnie, przynajmniéj pokornie Im służąc hołd składali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego na wieki wieków. *R.* Amen.

WSZYSTKO NA WIĘKSZĄ CZEŚĆ I CHWAŁĘ
BOGA W TRÓJCY JEDYNEGO
NAJŚWIĘTSZÉJ MARYI PANNY POCIESZYCIELKI STRAPIONYCH,
ŚW. OJCA AUGUSTYNA
I WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH ZAKONU NASZEGO
aby Ci, których pamiątkę obchodzimy na ziemi, raczyli się za nami wstawiać w niebie.

AMEN.